

Kristillinen

miestenlehti 3/08 5,50€

Tosimies

A knight in chainmail riding a brown horse, holding a spear, with a fiery background.

4 Jumala puhuu meren kuohuissa

12 Narnian tarina jatkuu

28 Kokemus drive-in -motoristimessusta Liedossa

► KUSTANTAJA

Faktapro Oy
PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33
info@faktapro.fi

► TOIMITUS

PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33
toimitus@tosimies-lehti.fi

► PÄÄTOIMITTAJA

Kimmo Janas
GSM 050 912 73 32
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

► NEUVOTTELUKUNTA

- Petri Aalto
(International Christian Chamber of Commerce)
- Martti Ojares
- Heikki Ranssi
(Helsingin NMKY)
- Jorma Reinikainen
(Helsingin Raamattukoulun Miesfoorumi)
- Samuel Saresvirta
(Christian Men's Network)
- Esko Saxelin
(Missionuoret)

► ISSN 1458-3224

► KUVANKÄSITTELY

Petri Janas

► PAINO

Satakunnan Painotuote Oy
Ratastie 6, 32800 Kokemäki

► ILMOITUSMARKKINOINTI

Mesax Marketing
Kiesikuja 12, 01200 Vantaa
puh. (09) 876 61 06
fax (09) 875 11 91
GSM 040 519 46 70
email: mxe.saxelin@pp.inet.fi

► ILMOITUSHINNAT

(+ alv 22%)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

► TILAUKSET

Kestotilaus: 30 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 35 €
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

► KANSI

Uusimmassa Narnian tarinoita -elokuvassa tutustutaan prinssi Kaspianiin.
Kuva: Murray Close © Disney Enterprises, Inc. and Walden Media LLC.

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Jumala puhuu meren kuohuissa
- 7 Miehen tulevaisuutta pohdittiin Parikkalassa
- 8 Mistä lapsen itsetunto?
- 9 Sopanen!
- 10 Ohridin kaupunki kiehtoo matkailijoita ja taiteilijoita
- 12 Tosikuvat
- Narnian tarinat – prinssi Kaspian
 - Pankkikeikka
 - Indiana Jones ja kristallikallon valtakunta
- 15 Konevitsan luostarin kirkonkellot
- 18 Abraham Maldonado – Jumalan erikoisagentti
- 20 Kevyesti kävellen ja juosten
- 21 Miksi juosta maraton?
- 22 Burn-outista uuteen nousuun
- 24 Isä-poika -leiri Sääksissä
- 26 Lyhyestä virsi kaunis
- 28 Kristityn motoristin asialla
- 30 Tosimies lukee:
- Tommu Hellsten: Uhanalainen ihminen
 - Soili Poijula: Lapsi ja kriisi – selviytymisen tukeminen
 - Katariina Järvinen & Laura Kolbe: Luokkaretkellä hyvinvointiyhteiskunnassa – Nykysukupolven kokemuksia tasa-arvosta
 - Tommy Hellsten: Virtahepo työpaikalla
- 32 Rauhanturvaajan sielunrauha
- 34 Tapahtumia tosimitiehille
- 35 Ekokuulumisia autoteollisuudesta
- 36 Hybridivertailu: Honda Civic Hybrid ja Toyota Prius

▲ Narnian tarinoiden jatko-osassa pääosassa on prinssi Kaspian.

▲ Abraham Maldonado kävi opettamassa kristittyinä toimimista työelämässä.

▲ Taneli Hassinen on saanut itsensä uuteen nousukiitoon burn-outin jälkeen.

▲ Isä-poika -leirillä riittää puuhaa ja yhteistä aikaa.

▲ Motoristien ajokausi avattiin perinteisesti Liedon motoristikirkossa toukokuun alussa.

▲ Tällä kertaa vertailussa ovat ympäristöystävälliset hybridit, Honda Civic Hybrid ja Toyota Prius.

Anteeksiantoa pyramidien katveessa

Pyramidit ovat tulleet tutuiksi monille uskoville aivan uudella tavalla. Yksi tämän päivän kristittyjä puhuttava aihe on netissä sijoitustoimintaa harjoittanut WinCapita. Poliisin antamien tietojen mukaan n. 10.000 suomalaista olisi sijoittanut rahaa kyseiseen pyramidioperaatioon – koko potti liikkunee 100 miljoonan euron paikkeilla.

Osa mukaan lähteneistä ehti tehdä mukavan tilin ennen homman loppumista, mutta varsin moni jäi nuolemaan näppejään. Yllättävää on ollut huomata, kuinka laajalle kyseinen sijoitustoiminta on levinnyt myös uskovien keskuudessa, varsinkin helluntaiherätyksessä.

Tilanteen tekee erityisen vaikeaksi se, että mukaan lähteneet uskovaiset mainostivat toimintaa ystävilleen ja saivat nämäkin mukaan. Nyt kun toiminta on vihelletty poikki, on moni todellisissa tunnontuskissaan uskonveljiensä ja sisartensa takia. Sen lisäksi, että moni menetti pitkän pennin – puhutaan jopa useampien satojen tuhansien eurojen menetyksistä – hyvässä uskossaan, menetti moni myös ystävänsä, mahdollisesti jopa lopullisesti.

Viimeisten tietojen mukaan moni voi saada vielä rikossyytteen osallistumisestaan tuohon toimintaan ja rahankeräysrikoksella saatu raha täytyy maksaa rikoshyötynä valtiolle. Voitte kuvitella, minkälaisissa tuskissa nämä veljet ja sisaret painiskelevat tänä päivänä – on rahapula, on omantunnon tuskia, on pelkoa rikossyyttestä jne.

Pelkään pahoin, että tämän vuoden aikana tulee tapahtumaan vielä paljon WinCapitan aiheuttamia itsemurhia. Tie on tukossa joka suuntaan ja eväitä ei tunnu löytyvän ulospääsyyntä. Tietenkin jokainen tekee omat ratkaisunsa, eikä järjen käyttö ole uskoviltakaan kiellettyä, mutta helposti tietenkin lähdetään seuraamaan toisen uskovaisen kehumaa tietä. Eikä tuo alakerran isäntäkään toimeentona ole, kun puhutaan uskovien raha-asioista.

Mutta kuinka paljon löytyy sitä kristillistä rakkautta ja anteeksiantoa, nyt kun sitä toden totta tarvitaan? Matteus muistuttaa meitä: *"Älkää tuomitko, ettei teitä tuomitaisi. Niin kuin te tuomitsette, niin tullaan teidät tuomitsemaan, ja niin kuin te mittaatte, niin tullaan teille mittaamaan"*.

Tie siunaukseen kulkee anteeksiannon kautta, koetetaan muistaa se vaikeinakin hetkinä.

Rentouttavaa kesää toivottaen

Keimmo Janas

JUMALA PUHUU MEREN KUOHUISSA

Kimmo Janas

Kun ihminen masentuu, hän käpertyy helposti elämänsä peiton alle ja saattaa hukata monta vuotta elämästään. Jonkinlainen tulosvastuukuvio on usein ruoskana selässä. Vääränlainen miellyttämisen tarve uuvuttaa. Mutta Jumala ei kuitenkaan vaadi meiltä mitään muuta, kuin että me olemme Hänen edessään rehellisiä.

Rautavaaralla syntynyt Rauno Karmitsa on elänyt 20 ensimmäistä vuottaan Ruotsin Lapissa. Siellä elänyt ja touhunnut koskien varrella. Ja kokenut valtavaa vetovoimaa luontoon, oikeastaan painetta luonnon keskelle, jossa tuntee Jumalan läsnäolon. – Hapenottoa on fyysisen tason lisäksi myös henkisellä tasolla. Päivä luonnon keskellä on todella mahtavaa, Rauno huomauttaa.

– Meri, luonto ja erähenkinen maailma ovat minulle paikka, jossa voin istuskella nuotiolla ja jutella ja tutustua ihmisiin.

Kutsu avautuu

Uskoon Rauno tuli Haaparannassa 19-vuotiaana – 4.8.1985 tarkkaan sanottuna, ja kävi kasteella samana syksynä.

Uskon taipaleen ensimmäisten päivien

aikana alkoi miehen sisimpään nousta mielikuvia.

– En rukoillut niitä, en olisi edes osannut. Omaa Raamattuakaan ei ollut, kun tulin uskoon, vaikka evankelistan poika olin, hän muistelee.

Herkät hetket ja mielikuvat liittyivät evankeliumityöhön. Kävellessään eräänä iltana nuortokokouksesta kotiin Marielundiin (viitisen kilometriä Haaparannasta pohjoiseen) Rauno sai näyn katsellessaan ympärillään aukeavia niittyjä. Pelto avautui unenomaisesti ja oli täynnä ihmisiä, jotka katsoivat häntä. Hui-vipäisiä vanhoja, nuoria, ei ruotsalaisia eikä suomalaisia vaan selvästi ulkomaisia ihmisiä.

– Menin pastorimme Olle Törmän puheille ja selitin näkyni. Olle vastasi, että kyllä hän tämän tiesi jo etukäteen. Jumalalla on sinulle kutsu valtakunnan työhön.

Olle ei ollut halunnut puhua siitä aikaisemmin, koska tiesi Jumalan kertovan sen, kun olisi oikea aika.

Käytyään raamattukoulun Rauno aloitti kotiseurakuntansa nuorisopastorina vuonna 1990.

Kolme vuotta myöhemmin hän siirtyi 1600 km etelään seurakuntaan, jonka jäsenten keski-ikä oli kuulemma vähintään 70 vuotta. Nuorteniltoja ei oltu pidetty varmaankaan kymmeneen vuoteen. Niinpä hän lähti rakentelemaan nuorisotyötä, jonka kuluessa tehtiin mm. kolme musikaalia. Valtaosa produktioissa esiintyneistä kolmestakymmenestä nuoresta ei ollut edes seurakunnan jäseniä, mutta innostuneita koululaisia.

Lakeuksiinkin tottuu

Vuosina 1987-1990 Rauno Karmitsa soitti legendaarisessa Heureka -gospelbändissä kitaraa ja lauloi. Keikat olivat eri seurakuntien tilaisuuksissa niin Suomessa kuin Ruotsissakin. Ollessaan Heinolassa keikalla hän tapasi tulevan vaimonsa Minnan ja lopulta olikin edessä muutto Suomeen vuonna 1995.

– Kuuden vuoden 'piirityksen' jälkeen menimme Lapuan helluntaiseurakunnassa naimisiin 17.6.1995, Rauno muistelee hy-

myillen.

– Täytyy myöntää, että tänne lakeuksien keskellä tottuminen kesti seitsemisen vuotta. Lapsissa, luonnon keskellä ja meren rannalla varttuneena olen välillä kysellyt, että miksi sinä Jumala halusit minut tänne kuivalle maalle. Mutta hengellisesti täällä ei suinkaan ole ollut kuivaa.

Aluksi hän oli Ilmajoen helluntaiseurakunnan nuorisotyössä mukana vuoden. Sitten Ketolan Juha pyysi apuun Seinäjoen alueen nuorisotyöhön. Vuosina 1998-2001 Rauno kierteli freelancerina eri seurakunnissa useimmiten nuorisolapsityön merkeissä leireillä jne. ja antoi yksityisiä kitaratunteja.

Insomnia iskee

2001 Isonkyrön helluntaiseurakunta kutsui töihin, ja siellä kuuluivat seuraavat 2,5 vuotta. Työt kuitenkin päättyivät loppunpalamiseen.

– Eikä se suinkaan ollut seurakunnan tai seurakuntalaisten vika, minä vaan yksinkertaisesti

► väsähdin. En olisi ikinä uskonut sen ajan loppuvan sillä tavalla, Rauno huokaisee.

Paukut loppuivat ja päälle paukahti valtava migreenikohaus. Diagnoosi oli unen puutteesta johtuva uupuminen.

– En huomannut signaaleja, vaikka pää oli kipeä joka aamu. Vetelin vaan Buranaa päälle ja painoin menemään. Vauhti oli niin kova, etten enää havainnut ympäristöäni, hän muistelee.

Rauno kertoo vetäytyneensä usein merelle ja olleensa paljon kalassa. Mutta monesti virvelit ja vehkeet olivat vain hämähäksiksi mukana. Hän kertookin joko heittäneensä ankkuria tai menneensä saareen ja istuneensa miettimässä.

– Kyyneleitä ei tullut, vaikka itkin. Halusin itkeä, mutta jotenkin tuntui, että olin pelkkää mössöä. Tuntui tosi inhottavalta, koska olisi ollut todella mahtavaa purkaa kaikki siellä jossain puskassa yksinään. Mutta kun ei pystynyt, pelkkä möykky tuntui sisällä.

Matka vei usein samoihin paikkoihin ja Raunolla oli mahdollisuus nähdä meren eri luonteet. Välillä se oli mahtavan hieno, peilityni. Sieltä vain huokui se lämmin vesi. Tuntui, että voisi hypätä veteen ihan milloin vain. Seuraavana aamuna samassa paikassa oli valtava myrsky. Meri aivan raivosi.

– Eräänä päivänä olin kalassa yhden kaverin kanssa ja tuulta oli päälle 20 m/s. Aallot olivat

varmasti tuollaisia runsaan 3 metrin korkuisia. Siellä aallokossa Jumala rupesi puhumaan sisimpääni, että muistatko Rauno, kun sinä viimeksi olit täällä, niin tämä oli kuin itse tyynyksä ja nyt sinä et saa edes uistinta heitettyä ilman, että se lentää suoraan takaisin päin naamaa. Minä olen luonut tämän meren kaikkine elementteineen, minä olen luonut sen tällaiseksi. Älä koe syyllisyyttä, jos sinua kiukuttaa tai on paha olo. Tai olet väsyneenä suutuspäissasi sanonut joskus jotakin, mitä olet ajatellut etkä ajatellut mitä puhut.

Seurakuntaelämässä Rauno piti itsensä kasassa, mutta vaimo sai varmaankin kuulla kiukkua miettimässä.

**”Tahdon sinun kuulevan,
kun sulle meren näytän tuulevan.
Tahdon sinun näkevän,
kun meri peittyi hämärään.
Sinulle mä näytän sen meren syvän, salaisen.**

**Joskus se vihertää,
sinisen syvyytensä levittää.
Joskus se hymyilee,
kun aurinko pintaa hyväilee.
Sitä sinä et koskaan nää,
jos paikalleen jäät.”**

(‘Meri’, sanat ja sävel Rauno Karmitsa)

enemmän kuin kukaan muu. Rauno piti loppuun asti kiinni siitä julkisesta ulkopinnasta.

Tänään hän kertoo kokevansa valtavaa armoa katsellessaan merta. Se on niin monitahoinen, monivärinen, temperamenttinen, kaunis, lämmin, kylmä. Ja ainut, joka saa meren kovettumaan, on pakkas. Mutta sekin on vain hetken. Taas kun aurinko nousee ylös niin kova pinta sulaa pois.

– Minäkin koin, että elämänsäni oli sellainen kova pinta ja Jumala sanoi, että kyllä se sulaa. Tulee vielä kevät sinunkin elämäsi.

Yliherkkyyttä kerrakseen

Runsas vuoden sairasloman jälkeen Rauno sanoi itsensä irti. Kotona ollessaan hän kertoo rukoilleensa Jumalaa, ja Hän puhui Raunolle musiikkityöstä ja evankelioimistyöstä.

– Sanoin Jumalalle, että jos ha-

uat minut tähän työhön, varusta minut, minulla ei ole yhtään rahaa. Olin silloin peruspäivärahalla, eikä mitään mahdollisuuksia miettiä sellaisia kuvioita.

Seuraavana jouluna hän sai yllättäen joululahjaksi pianon, että siitä vaan, ala soittaa.

Unenpuute oli kuitenkin saanut aikaan myös hyperakustisuuden eli kuulon yliherkkyyden, joten soittaminen ei onnistunut.

– Yritin soitella, mutta jokainen pianon koskettimen ääni meinasi halkaista pääni.

Huhtikuussa 2005 Karmitsan pariskunta oli Tampereella kuuntelemassa Peter Youngrenia.

– Istuessani siellä Palatsiseurau-

tani, kuinka salama iski sinne ja sininen sähkö kulki aivoissa pysähtyen kahteen pingispallon kokoiseen möykkyyn. Salama tuli ja porasi niitä möykkyä ja kipu oli aivan mieletön. Lopulta möykkyt katosivat ja salama täytti lopulta kaikki aivolohkot, ja ne alkoivat hengittää. Tuli todella helpottunut olo, ja kuulo palasi normaaliksi.

– Siitä päivästä lähtien olen soitellut, laulanut, kiitellyt, hakanut pianoa ja soittanut rumppua, Rauno naurahtaa onnellisena.

Levy tekeillä

Vuonna 1997 ilmestyi Rauno Karmitsan esikoislevy 'Pilgrim in This World'. Parhailaan on tekeillä miehen uusin äänite, jonka ensimmäiset kappaleet juontavat juurensa burn-outvuosiin 2003-2005.

– Se oli aivan ihmeellinen olo-tila. Minä vaan kirjoitin runoja, lauluja, tekstejä varmaankin puolitoista vuotta putkeen. Heräsin aamulla ja vaan nautin siitä, että halleluja, mä saan tehdä tätä. Minun ei tarvitse mennä muualle. Annoin taannehtivasti tulla ulos kaiken sen, mitä olin joutunut tukahduttamaan kymmenen vuoden aikana. Mitä olin halunnut kirjoittaa, mutta aina oli ollut niin kiire muissa töissä.

Rauno myöntää olevansa aika aralla mielellä näitä lauluja esittäessään. Joku onkin sanonut, että sä oot Rauno liian rehellinen, sähän paljastat itsesi.

Hän ei halua kirjoittaa lauluja ns. persoonallisia lauluja, joissa laitetaan hienoa tekstiä tekstin perään.

– Persoonalla pystyy viilaamaan niin paljon. Haluan kirjoittaa lauluja, jotka kumpuavat luonteesta, sieltä syvyydestä. Uskon, että rehellisyys perii maan, ennen kaikkea sydämen maaperän ja Jumala näkee ja halajaa totuutta salatuimpaan saakka.

– Tuntuu hyvältä, että on pystynyt rehellisesti kirjoittamaan jotakin, jota pystyy antamaan todistuksena, saarnana, julistuksena eteenpäin. Otankin sen riskin, että paljastan itseni. Ja tietenkin toivon sen herättävän toisia ihmisiä ajattelemaan Jumalan valtakuntaa ja armoa.

Onko miehen muututtava?
Tulevaisuuden tutkija Jari Metsä-

Teksti: Kyösti Havukainen

Kuva: Jarkko Malinen

Neljättä kertaa pidettyyn Mies Myllyssä -tapahtumaan Oronmyllyn toimintakeskukseen kokoontui 18.–20. 4. reilut 200 miestä pohtimaan miehen tulevaisuutta. Järjestelyvastuussa Kansan Raamattuseuran ohella oli miehiä lähiseudun ev.lut., helluntai- ja vapaaseurakunnista. Näiden myllyrenkien yhteistyö oli jälleen saumatonta yhteen hiileen puhaltamista.

Viikonloppu avattiin nuotioluilla ja Jukka Salmisen vahvalla konsertilla perjantai-iltana. Lauantai alkoi pastori Klaus Korhosen raamatutunnilla ”Minä annan teille tulevaisuuden – mikä on miehen oma vastuu”. Hänen sanomansa postmodernin ajan miehelle oli:

– Tulevaisuus on kaikesta huolimatta valoisa, sillä voit ankkuroida toivosi Kristukseen. Asemamme ei perustu aatteeseen, vaan elävään persoonaan. Koska Kristus on sitoutunut jokaiseen Hänelle elämänsä antaneeseen, sitouta sinäkin johdonmukaisesti koko elämäsi Häneen. Jeesus ei ole vain pahan päivän vara, vaan koko elämän perusta, johon voit luottaa kaikissa tilanteissa.

Uskova mies saa olla läheistensä keskellä toivon lähettiläänä. Isänä ja johtajana mies voi valmentaa ja johtaa läheisiään hyviin asioihin. Evankeliumin perusviritus on myönteisyys: Jumala ei ole muuttanut. Tulevaisuutta ei kannata pelätä, vaikka seurakuntaa uhkaa erilaiset uhkakuvat. Jumala on kuitenkin kautta aikain pitänyt huolen seurakunnastaan ja tulee pitämään, sillä siitä on maksettu kallein mahdollinen hinta.

Onko miehen muututtava?

Tulevaisuuden tutkija Jari Metsä-

Miehen tulevaisuutta pohdittiin Parikkalassa

muuronen toi mielenkiintoisen näkökulman aiheeseen ”Tulevaisuutta ei ole, on vain nykyisyyttä, mutta toisaalta me teemme ratkaisumme ja valintamme tulevaisuutta ajatellen”. Tulevaisuus perustuu lainalaisuuksien varaan. Metsämuuronen lähestyi aihettaan usean eri tiedemiehen näkemysten kautta esittäen kysymyksiä, joihin ei ole vastauksia: Mihin johtaa tietotekninen kehitys, miten tuleva sukupolvi oppii hallitsemaan informaatiota tai mikä on tulevaisuudessa todellisuutta ja mikä jäljittelyä?

Aika muuttuu jatkuvasti, mutta voiko mies muuttua, ja onko hänen muututtava? Mies on hukassa itseltään, koska ei tiedä mikä hänen tulisi olla. Alustaja pohti pastori ja sosiologi T. Campolon melko rajuakin väitettä evankelikaalisen herätyskristillisyyden seksistisyydestä. Onko niin, koska osa Raamatun sisällöstä otetaan kirjaimellisesti, osaa ei?

Metsämuuronen kiteytti: – Meidän on kyettävä siirtämään tulevalle sukupolvelle raamatun ydinasia, eikä niitä edellisiltä sukupolvilta hyväksymiämme määritelmiä. Olemmeko oikeasti mietineet, mitä Raamattu sanoo?

Taas kuuluu Raamasta iso itku

Pitkään perheneuvojana palvellut Matti J. Kuronen peilasi

tulevaisuuden perheitä kokeumuksensa kautta persoonallistamalla tavallaan. Perhe on prosessi, jossa monet muuttujat elävät. Liikutaan akselilla vastuu – nautinto, toisaalta muutos ja muutantumattomuus vääntävät kättä. Tulevaisuuteen voimme mennä joko löytöretkeilijänä tai haaksirikkoisena ajelehtien.

Arvioidessaan perheen merkitystä eri maailman katsomusten kautta hän totesi:

– Perhe on kuitenkin viimeisen turvapaikka ihmiselle.

Kuronen kuvasi perheen tulevaisuuden näkymiä värien kautta. Vihreä tulevaisuus on ideaalitila, jossa toimimme lastemme ja heidän tulevaisuutensa parhaaksi. Valkoinen tulevaisuus on todennäköisempi, sillä siitä on merkkejä jo olemassa. Lapsilta viedään oikeus lapsuuteen liian varhain, nuoruutta ihanoidaan, vanhuus alkaa liian myöhään; on oltava nuorekas isoäiti tai -isä. Markkinatalous on iskenyt kyntensä lapsiin, joista tehdään liian varhain tavaroiden kuin ihmissuhteidenkin kuluttajia. Mustaa tulevaisuutta emme toivoisi näkevämmekö: Liberaalin markkinatalouden saadessa vallan kaiken saa, kun maksaa riittävästi. Systeemit hallitsevat ja normaali yhteyden tarve pakotetaan evakkoon – niinpä taas kuuluu Raamasta iso itku.

Saunassa mies omimmillaan

Lauantai-illan päätteeksi rovasti Jorma Kalajoki tarjosi Elävää leipää tällä kertaa ”ruisburgerin” muodossa. Päällimmäinen ruisviipale, luomisen evankeliumi, rohkaisee Raamatusta tuttujen miesten kautta: Sinä saat olla sinä! Ole sellainen kuin olet, mutta anna ominaisuutesi Jumalan käyttöön. Anteesiantamukseen pihvistä Kalajoki muistutti: – Muista, että Jeesus oli jo siellä, missä sinä epäonnistuit. Anna Hänen armahtaa sinut.

Ilman yhteyden evankeliumia ei myöskään kovakaan kaveri selviä. Mies tarvitsee miestä, sellaista joka tuntee samoin. Onko sinun vierelläsi Jeesuksen edustajaa, jolle voit kertoa asiasi aivan suoraan – niin kuin ne oikeasti ovat?

Päivän aikana katsottiin tulevaisuuteen monesta näkökulmasta. Ehkä nähtiin uhkakuvia, koettiin hiukan epävarmuutta, mutta nähtiin kirkasta toivon valoakin. Niin alustajat kuin keskusteluun osallistuneet kuulijat tarttuivat rohkeasti kipeisiin kysymyksiin. Jokainen sai peilata omia ajatuksiaan ja asenteitaan, ja sai myös lisätä sanoja oman kantansa muotoilemiseen. Ja hedelmällinen dialogi jatkui vielä illan hämärtyessä miehille omimmalla foorumilla eli saunan lauteilla.

Janne Viljamaa kokee elämäntehtäväkseen saada ihmiset ajattelemaan ja tuntemaan itsensä.

Mistä lapsen itsetunto?

Kimmo Janas

Lehtemme avustajana jo vuosia toimineen sosiaalipsykologi Janne Viljamaan maaliskuussa ilmestyneen kirjan "Anna lapsen onnistua" ensimmäinen painos myytiin loppuun viikossa. Taisi aihe osua ajanhenkeen?

Sosiaalikasvattajaksi valmistunut Janne Viljamaa ei vastaa ainakaan allekirjoittaneen käsitystä keskustelukumppanin mielenpukoihin pureutuvasta analysoijasta, sen verran vuolaasti tarinaa tulee ennen kuin ehdin esittää ensimmäistäkin kysymystä.

Poikkitaiteellista koulutusta

Janne Viljamaa kertoo viettäneensä lapsuutensa Itä-Helsingissä, Mellunmäessä, mikä hänen mukaansa antaa jo tiettyä katu-uskottavuutta keskustel-

lessa Suvelan nuorten kanssa. Nuoruudesta löytyy niin voimannostoa kuin koripalloiluakin – takana mm. 17-vuotiaiden 6 maaottelua.

– Lasten ja nuorten kanssa työskennellessä on hyvä olla joitakin yhtymäkohtia näiden kiinnostusalueisiin.

Myös taide- ja kulttuuriopettajana toimiva Viljamaa kehuu työtään hauskan monipuoliseksi, jossa työ ja vapaa-aika menevät sekaisin sulassa sovussa.

– Saman päivän aikana voin ensin opettaa psykologiaa artesaaniryhmille, kahden tunnin päästä psykologiaa media-alan opiskelijoille, seuraavana ovat vuorossa hotelli- ja ravintolaopiskelijat, joille opetan taidetta ja kulttuuria tai sitten lähdemme Kiasmaan johonkin taidenäyttelyyn, Viljamaa naurahtaa. – Kokonaisuudet alkavat vähitellen hahmottua, kun takana on 15 vuoden.

► Viime maaliskuussa ilmestyneen Anna lapsen onnistua -kirjan ensimmäinen painos myytiin loppuun viikossa.

Kun makarooni kiehuu

Vapaa-aikoinaan hän kertoo lukevansa 1-2 kirjaa viikossa. Omin kirjojen ja lehtiartikkelien kirjoittaminen ei energiapakaustamme tunnu rasittavan.

– Ei voi sanoa, että nyt Janne vetäytyy kirjoittamaan. Mutta hyvä keskittymiskyky k y k y auttaa. Olen usein sanonut, että kirjoitan sillä aikaa, kun makarooni kiehuu, Viljamaa heittää. – Ja usein vielä samaan aikaan soi Ramones i P o d i n kuulokkeista...

Maisteriksikin hän kertoo lukevansa aikoinaan työmatkojen aikana bussissa.

Anna lapsen onnistua (Gummerus, 2008) on Viljamaan neljäs kirja, jota edelsivät Sohva-perunasta ikiliikkuja (Edita, 2001), Miehen mittainen isä (WSOY, 2002) ja Itsetunto kuntoon (Menson, 2006). Myös Itsetunto kuntoon -kirjasta otettiin toukokuus-

sa uusintapainos.

– Kansankielinen ja selkeä – ja tietysti isoääninen ja julman näköinen – ovat varmaankin kirjojeni myyntiin vaikuttavia tekijöitä, hän arvioi.

Toimittajatausta varmaankin auttaa välttämään liikoja sivistyssanoja ja selittämään asiansa normaalilla suomenkielellä ilman turhia koukeroita.

– Lukijaa ei myöskään saa aliarvioida. En halua antaa valmiita ratkaisuja, vaan noudatan Sokrateksen ohjetta. Hänhän sanoi olevansa kaikkein viisain, koska ei tiedä mitään. Minäkin olen hyvä kyselemään, mutta huono vastaamaan, Viljamaa selvittää. – Ihmisen pitäisi löytää oma kasvatustietoisuus. Ja sitä ei suinkaan löydy yhdestä kirjasta.

Aikuinen myönteisenä peilinä

Katu-uskottavuus tulee nimenomaan siitä, että Janne Viljamaa tuli 21-vuotiaana isäksi.

– Ensimmäiset kahdeksan vuotta menivät, ettei tullut nukkuttua yhtään kokonaista yötä. Valvominen nöyryttää kummasti, hän hymähtää.

Opit testataan myös aina ensin kotioloissa. Opettamisen ja kirjallisuuden ohessa on pirtti-

► – Meidän aikuisten pitäisi ymmärtää, että todella sinnikäs lapsi voi pärjätä lahjakasta lasta paremmin, sillä lahjakas lapsi asettaa usein riman liian korkealle, muistuttaa Janne Viljamaa.

viljelyäkin harjoitettu. Viidestä lapsesta vanhin on 17-vuotias ja nuorin vasta 2,5-vuotias.

– Vanhat sosiaalikasvattajakollegat ovat naureskelleet, että valmistuessamme vuonna 1992 he ostivat Niklaksellemme potkupukua ja nyt vasta alkaa viimeinen lapsemme päästä vai-poistaan, Viljamaa hymyilee.

Janne Viljamaan kirjat ja koulutus eri yhteyksissä tiivistyvät teeman 'itsetunto' ympärille. – Itsetuntemus on mielestäni sitä, että pystymme kyseenalaistamaan omat uskomuksemme. Ja kun olemme tunnistanee ne, myös muuttamaan ne.

Aikuinen voi hänen mukaansa tukea lapsen itsetuntoa monellakin tavalla. Ensiksi on tärkeää luoda lapselle onnistumisen ympäristö, jossa lapsi pääsee onnistumaan omana itsenään. Toisaalta riittävä itsearvostus on terveen itsetunnon vaatimus.

– Aikuinen voi opettaa lapselle myös myönteistä ajattelua, jolloin lapsi oppii irti avuttomuudesta, sosiaalipsykologimme luettelee.

Mikäli lapsi alkaa vähätellä osaamistaan ja epäillä, ettei kukaan pidä hänestä, aikuisen tehtävä on kyseenalaistaa tuollaiset asiat ja muistuttaa lasta aikaisemmista onnistumisista.

MITEN VOIT, MIES?

Kun miehet tapaavat toisiaan ja heittävät toisilleen kohteliaisuuskyseksen: mitä kuuluu, miten voit, miten menee, vastauksen voi melko hyvin arvata. Siinähan se. Kun jäitä polttelis. Mikäs tässä, valmiissa maailmassa. Ei valittamista. Ihmisten kielelle käännettynä kaikki vastaukset tarkoittavat samaa: kiitos, hyvää. Näin kuulokin vastata, sosiaalisesti oikein.

Mutta miten mies oikeasti voi? Suomalainen mies? Katsellaan vähän toisasioita Suomesta. Vuosittain solmitaan n 25 000 avioliittoa ja otetaan n 14 000 avioeroa. Suomi on Euroopan perhevälikivaltaisin maa: joka vuosi n 200 000 lasta kärsii perheessä ilmenevästä väkivallasta. Kuitenkin n 80 % suomalaisista pitää perhettä tärkeänä ja 60 % ilmoittaa perheen ja kodin keskeiseksi osaksi elämää.

Kun maailmassa tapahtuvat muutokset ovat nopeita ja usein hyvin yllättäviä, mies joutuu oman elämänsä kanssa jatkuvalla sopeutumisleirille. Vakaat ajat eivät enää palaa. Yhteiskunnan perusrakenteita jäytää syöpä. Kristillinen, Raamatun sanomasta kumpuava elämäntilanne muuttuu vähä vähältä. Kestävät perusarvot ovat katoamassa. Samanaikaisesti pahoinvointi ja turvattomuus lisääntyvät. Avioliittoa ja kotien ongelmat ovat vakavia, yksinäisyys puristaa yhä useampaa miestä, ja työelämä kasaa aina vain suurempia vaatimuksia. Miehillä on kaiken tämän keskellä paljon erityyppisiä riippuvuuksia: tupakka, alkoholi, lääkkeet, porno, työ. Miehet tekevät lähes neljä kertaa enemmän itsemurhia kuin naiset.

Mies voi siis aika huonosti, ainakin jos uskomme tilastoihin. Yksinäisillä miehillä on suurimmat riskit syrjäytymiseen ja riippuvuuksien puristukseen. Alkoholi on yhä suurempien joukkojen todellinen ongelma. Mielen terveys järkkyy elämän karuuden keskellä. Mutta toisaalta suomalaisella miehellä menee loistavasti. Monet maailman huiput ovat suomalaisia miehiä: yritysjohtajia, formula- ja rallikuskeja, kapellimestareita, muusikkoja.

Minua kiinnostaa yksi iso kysymys suurten muutosten ja murrosten keskellä: onko kristityillä miehillä rooli hukassa vai hanskassa. Missä ovat ne rohkeat kristityt miehet, jotka uskaltavat nousta kaikkea ympärillämme vellovaa vastaan? Miehet, jotka sanovat synnin synniksi ja vääryyden vääryydeksi. Miehet, jotka tunnustavat uskonsa niin sanoin kuin teoin. Miehet, jotka elävät Jumalan Sanan viitoittamalla tiellä. Hämmäntävän vähän kristityt miehet ovat ottaneet oman perheensä pappeuden elämäntavakseen. Uskomattoman harvat suomalaiset miehet rukoilevat yhdessä puolisoittensa kanssa. Hengellisten johtajien hampaattomuus vaikeiden eettisten, moraalisten ja syntikysymysten edessä herättävät hämmennystä monien miesten mielissä. Kun pasuuna antaa epäselvän äänen, vain harvat näkevät tarkasti. Poliittisten johtajien pelit ja moraalisesti arveluttavat teot syövät uskottavuutta poliittisen järjestelmän toimivuudesta.

Kristityt miehet, tosimit, veljet. Olisiko aika todellisen, vahvan ja näkyvän miesliikkeen nostaa päätänsä? Olisiko aika tuoda jälleen esiin mies, jollaiseksi Jumala meidät loi? Kristittyjen miesten esiinmarssi kaikilla elämän alueilla herättäisi uuden toivon. Kristusta seuraavat poliitikot, tiedemiehet, taiteilijat, yrittäjät ja yritysjohtajat, työväki parantaisi tämän sairaan kansan. Se tarkoittaisi sitä, että suomalainen mies voisi lopultakin hyvin. Ja kun mies voi hyvin, perhe voi hyvin ja koko yhteiskunta voi hyvin.

Tapani Sopenen

Ohridin kaupunki kiehtoo matkailijoita ja taiteilijoita

Korkealla kukkulalla sijaitseva Ohrid kylpee auringossa suuren osan vuodesta. Vanhan kaupungin ympäröinyt muuri on vuosisatojen kuluessa suurelta osalta raunioitunut ja on epäyhtenäinen. Kapeitten katujen mukulakivet ovat kuluneet liukkaaksi. Katua varjostavat vaaleat, alhaalta ylöspäin laajenevat, ottomaanien aikaiset talot. Rakennukset ovat ulkoapäin hyvässä maalissa, mutta useat ovat sisäpuolelta asumiskelvottomia. Kaupungin Alaportin läheisyydessä on kaksi pientä, 1400-luvun kirkkoa. Katu kulkee kirkkojen välistä kohti järven rantaa. Kirkot ovat sairaalakirkkoja.

Eero Ketola

Ottomaanien aikana matkustavaiset eivät päässeet kaupunkia suojaavien muurien sisälle ilman sairaalakäyntiä. Kadun toisella puolella on Pyhä Äiti Bolnicin kirkko, ja toisella puolella Pyhä Nikola Bolnicin kirkko.

Naiset ohjattiin kahdeksi viikoksi Äiti-kirkkoon, ja miehet Pyhä Nikolan kirkkoon. Bolnica-sana merkitsee makedonian kielellä sairaalaa.

Kun matkustajat todettiin terveeksi he saivat luvan mennä portista sisälle kaupunkiin.

Nyt kaupunkiin pääsee ilman sairaalakäyntiä, mutta matkakuutus on syytä olla kunnossa. Kadut ovat, varsinkin sateella hyvin liukkaaita ja kymmenittäin irtokoiria partio ahtailla kujilla. Tosin koirat purevat jalankulki-

Ohridin vanha kaupunki sijaitsee korkean kukkulan laella. Vasemmalla yli kaksituhatta vuotta vanha, roomalaisajan teatteri.

joita harvoin, mutta muutamia tapauksia sattuu vuosittain.

Jugoslavian aikana valtion omistamat yhtiöt markkinoivat pakettimatkoja joihin oli yhdistetty Kroatian rannikon kohteet ja Ohrid. Adrianmerellä vietettiin rantalomaa ja Ohridissa tutustuttiin historiaan.

Joka kadun kulmassa riittää historiaa

Ohridissa riittää historiallisia kohteita joista kaupungin asuk-

kaat ovat aidosti ylpeitä. Kaupungin nimi oli kolmetuhatta vuotta sitten Lychnidos, valon kaupunki. Antiikin kreikan kielessä lychni tarkoitti "valoa" ja dos "kaupunkia". Ankeriasheimon, foinikkialaisten ja makedonialaisten jälkeen kaupunki siirtyi Rooman alaisuuteen.

Via Egnatia, Rooman valtakunnan tärkein itä-länsireitti kulki Lychnidoksen kautta. Tämä merkittiä tärkeää, maantieteellistä sijaintia ja taloudellista

vaurautta. Via Egnatiaa käyttivät sotilaiden lisäksi kauppiat. Heidän joukossaan oli kristittyjä. Evankeliumi levisi arjen keskele, ihmiseltä ihmiselle.

Slaavit saapuivat kaupunkiin ja muuttivat vuonna 879 kaupungin nimen Ohridiksi. Nimi tulee vanhasta slaavilaisesta sanasta vo hrid, "vuorella".

Ohridi on slaaveille erityisen tärkeä kaupunki. Noin vuonna 900 Unkarista lähetystyöstä palanneet Klement ja Naum perus-

Kaupunkiin ei aikaisemmin päässyt helpolla. Miesmatkailijat joutuivat viettämään jopa kaksi viikkoa sairaalakirkossa (vas.) ja naiset omassa kirkossaan (oik.).

Ohridin 1800-luvun alun arkkitehtuuria.

tivat ylös kukkulalle slaavien ensimmäisen yliopiston. Muinaisslaavilaista kirjaimistoa käyttävä opisto koulutti vuosien aikana noin 3500 oppilasta.

Slaavit rakensivat ympäristöön kymmenittäin kyliä, ja kaupungista kehittyi uusien rakennusten myötä tärkeä kauppakeskus.

Rakennukset peittivät alleen vanhojen basilikojen mosaikkilattioita ja suuren, roomalaisen amfiteatterin.

Vasta 1990-luvun alussa kaksituhatta vuotta vanha teatteri kaivettiin kokonaisuudessaan päivänvaloon. Kivisillä penkeille istuessaan on syytä kiinnittää huomiota useiden istuinten etureunoihin kaiverrettuihin miiniin. Penkki oli aikanaan varattu ylhäisen suvun edustajalle.

Slaavit asuivat muurien sisällä

Ottomaanit viipyivät kaupungissa peräti 530 vuotta. Kristityt asuivat silloin muurien sisällä. Muurien alkuperäinen tarkoitus oli suojella väestöä, mutta ne olivat ottomaanien aikana pikem-

minkin kuin vankilan muurit. Alakaupunkiin, Mesokastroon rakennettiin kauppoja ja moskeijoita. Kuuluksa kävelykatu, carsija on peräisin tuolta ajalta. Katu on edelleen kaupunkilaisten suosioissa. Toisinaan kadulla on niin paljon väkeä, että eteneminen on hyvin työläistä. Suurin osa kapoista on edelleenkin turkkilaisten omistamia. Noin kahdeksan prosenttia kaupungin asukkaista on ottomaanien jälkeläisiä.

Kävely kaupungin korkeammalle kohdalla, kuningas Samuilin linnoituksen muureille on raskas, mutta kapuaminen mukulakivipoluilla palkitaan. Näköala on upea. Etelässä sijaitsee kristallinkirkas Ohrid-järvi. Lännessä kohoavat Albanian lumihuippuiset vuoret. Idässä puolestaan kohoavat Galician vuoriston huiput lähes kahden kilometrin korkeuteen.

Kaupungin kaakkoispuolella järven työntyy niemi jossa kohoaa rakennus joka muistuttaa kookasta hotellia. "Hotelli" on eräs marsalkka Titon lukuisista

kesäasunnoista.

Järven toisessa päässä, Pogradecin kaupungin lähellä sijaitsee Enver Hoxhan entinen kesäviettopaikka. Ohrid-järven "kesämökin" lisäksi Enverillä oli kesäviettopaikkoja kuin muinoin Herodes Suurella. Hoxhan Albania, "maailman ensimmäinen, ateistinen valtio" romahti 1991. Avautuneen maan asukkailla oli valtaisa kiinnostus kaikkea lännestä tulevaa kohtaan. Myös evankeliumin sanoma kiinnosti. Alkuinnostus on ohi, mutta jokaisessa Albanian kaupungissa on nyt evankelinen seurakunta joissa on yhteensä 15 000 jäsentä.

Punatiilisten, aumakattoisten talojen katot peittävät alleen kadut, kujat ja kaupat.

Kuppi kuumaa ja tunnin keskustelu

Lähes koko päivän kestävä kiertokäynnin vanhassa kaupungissa voi päättää lähtöpaikkaan, sairaalakirkkojen luo. Miesten sairaalakirkko on lähes aina suljettu. Naisten kirkkoon pääsee koputtamalla kuuluvasti mas-

siiviseen, saksanpähkinäpuusta valmistettuun oveen. Jo ikään tynyt Slavica tulee aukaisemaan oven. Hän on jo vuosikymmenet pitänyt sisäpihan ja kirkon siistinä. Slavica keittää mielellään kulkijalle turkkilasta kahvia. Se tapahtuu oikeaoppisesti puinaisessa, pitkän varren päässä olevassa, pienessä kattilassa, gezvessä. Turkkilaista kahvia kutsutaan täällä nykyisin "makedonialaiseksi kahviksi".

Kahvia odotellessa voi särkeä pienellä vasaralla hasselpähkinöitä. Slavica puhuu vain makedoniaa, mutta kasvojen ja käsien kieli on ehdottomasti kielimuuri- en ylittävä. Ennen kahvitte- luja ja lokum-marmeladin nauttimista hän juoksuuttaa käsi- pesuvettä isosta, alumiinisesta gjymce-as- tiasta.

Kahvikuppi on pieni, mutta tavan mukaan sitä maistellaan silloin tällöin. Ohridissa ei saa pitää kiirettä. Kohteliaisuuteen kuuluu ajan jakaminen ystävän kanssa.

Kirjoittaja on asunut kuusi vuotta Ohridissa.

KRISTILLINEN NAISTENLEHTI

CHRISTINA

TYYLIÄ, ROHKEUTTA JA ELÄMÄNILOA!

Lukupaketti vuodeksi 6 kertaa
28 € kestona, 32 € vuosikerta
www.christina-lehti.com tai (019)668 135

NARNIAN TARINAT: PRINSSI KASPIAN (The Chronicles of Narnia: Prince Caspian)

C.S. Lewisin fantasian hahmot heräävät jälleen kerran eloon Narnia-sarjan toisessa osassa, jossa Pevensien sisarusparvi matkaa Englannista salaperäisen taikauskun voimalla Narniaan, missä odottaa uusi seikkailu ja missä heidän uskonsa ja urheutensa joutuvat entistäkin kovemmalle koetukselle.

Yksi vuosi "Velhon ja leijonan" satumaisten tapahtumien jälkeen Narnian kuninkaat ja kuningattaret huomaavat päätyneensä jälleen kaukaiseen fantasiamaailmaan, mutta joutuvat toteamaan, että Narniassa aikaa onkin kulunut yli 1300 vuotta. Heidän poissa ollessaan Narnian kulta-aika on päättynyt, maan ovat valloittaneet ulkopuoliset tulijat, ja nyt sitä hallitsee ilkeä kuningas Miraz, joka ei tunne armoa.

Nelikko tapaa pian mielenkiintoisen uuden hahmon: Narnian todellisen kruununperijän, nuoren prinssi Kaspienin, joka on pakotettu piileskelemään, koska hänen ilkeä setänsä Miraz uhkaa tappaa hänet ja asettaa oman poikansa valtaistuimelle. Ystävällisen kääpiön, urhean munkin, puhuvan mäyrän ja mustan kääpiön – unohtamatta tietenkään hilpeää hiiri-ritaria – avulla narnialaiset, johtajinaan urheat ritarit Peter ja Kaspien, lähtevät etsimään Aslania pelastaakseen Narnian Mirazin tyrannialta ja palauttaakseen maalle sen kunnian ja lumovoiman.

Tämä uusi Narnia-elokuva poikkeaa selvästi ensimmäisestä osasta, vaikka mukana on edelleenkin erilaisia mörimöykkyjä ja kummajaisia, tarina on selvästi kohdistettu nyt vanhemmalle katsojakunnalle. Elokuvasta on karsittu ensimmäisen osan sadunomaisuus ja tilalle on tuotu actionia. Esimerkiksi taistelukohtauksia on lisätty reippaasti

– jopa Lewisin alkuperäistarinan ohji.

Toisaalta tuntuu, että uskonnollisia viittauksia on ehkä piilotettu vain tarkkanäköisimpiä varten.

Aslanin etsinnässä Peter tunnustaa kadehtivansa Lucyn uskoa, koska tämä näkee Aslanin. Vastaus: "Ehkä meidän pitäisi

todistaa itsemme Hänelle, eikä päinvastoin" puree toivottavasti.

Perustotuus tuodaan kuitenkin selkeästi esille, eli Narnia voi hyvin vain, kun Aatamin poika on kuningas, sillä Aatamin poika on tullut tuomaan rauhan.

Suomen ensi-ilta on 2.7.2008.

Kimmo Janas

NARNIAN TARINAT: PRINSSI KASPIAN

Ohjaus: Andrew Adamson
Käsikirjoitus: Andrew Adamson ja Christopher Markus & Stephen McFeely (perustuu C.S. Lewisin kirjaan)
Pääosissa: Georgie Henley, Skandar Keynes, William Moseley, Anna Popplewell, Ben Barnes, Peter Dinklage, Pierfrancesco Favino ja Sergio Castellitto, sekä Liam Neeson Aslanin äänenä

PANKKIKEIKKA (The Bank Job)

'Pankkikeikka' perustuu todelliseen 1971 tapahtuneeseen Baker Streetin pankkiryöstöön, josta ei kerrottu yli 30 vuoteen hallituksen vaihtolovelvollisuuden vuoksi. Kyse on Britannian suurimmista pankkiryöstöistä, josta ketään ei pidätetty eikä rahoja koskaan löydetty.

Syyskuussa 1971, varkaat kaivoivat tunnelin Baker Streetin pankin holviin ja ryöstivät tallelokerosta rahaa, arvoesineitä ja jalokiviä yli 3 miljoonan punnan arvosta. Pankkiryöstö oli lehtien otsikoissa muutaman päivän, mutta hävisi pian mediasta hallituksen antaman D-Notice käskyn vuoksi. Nykyään tuo DA-Notice-nimellä (Defence Advisory) kulkeva käsky on itse asiassa uutistoimistoille välitettävä pyyntö olla käsittelemättä jotakin määrättyä asiaa kansallisen turvallisuuden nimissä. DA-Notice ei siis sido laillisesti mediaa, mutta tokihan isot pojat keksivät kyseisen julkisen sanan edustajille joi-takin koukeroita, jos pyyntöön ei suhtauduta asiallisesti...

Vaikka elokuva lupaa paljastaa, mitä todella tapahtui ja skandaalin, joka uhkasi kuninkaallista perhettä, liikutaan kuitenkin varsin fiktiivisissä ympyröissä.

Kyseessä on autokauppahuijari Terry Leatherin johdolla toimivasta pikkurikollisten joukosta, joka saa vihiä ns. idioottivarmasta pankkikeikasta. Miehet hypäävät kokoluokkaansa suurempiin saappaisiin, mutta vievät yllättäen keikan läpi tyylikkäästi. Vaikka kiire painaa päälle, on aikaa skoolata pankkiholvissa kalliilla shampanjalla ja juhlistaa uran huippuhetkeä.

Ryöstösaaliista eivät kuitenkaan kiinnostu pelkästään poliisi, vaan miehet saavat peräänsä niin MI5:n, salaperäisen vallankumousaktivisti Michael X:n, lontoolaisen pornokeisarin kuin epärehelliset poliisitkin. Aset laulavat ja luita rutisee.

Michael X on säilyttänyt kyseisen pankin holvissa kuninkaallisen perheen edustajan seksiseikkailuista kertovia valokuvia ja pitänyt niiden julkaisulla uhkaamalla poliisit irti toimistaan.

Pornokeisari puolestaan kadottaa ryöstön yhteydessä poliisien voitelusta kertovan kirjanpitonsa.

Juonen kuljettelu on varsin todentuntuista, eikä siis sorruta esim. Ocean Elevenin kaltaisiin

huipputeknisiin viritelmiin tms. Ei muuta kuin poralla ja lapiolla tunnelia kaivamaan pikaruokalan alitse pankin holviin.

Perinteinen, liikoja tehosteita välttävä jännäri.

Suomen ensi-ilta 11.7.2008.

Kimmo Janas

PANKKIKEIKKA

Ohjaus: Roger Donaldson
Pääosissa: Jason Statham, Saffron Burrows, Stephen Campbell Moore, Daniel Mays, James Faulkner

INDIANA JONES JA KRISTALLIKALLON VALTAKUNTA (Indiana Jones and the Kingdom of the Crystal Skull)

Uusi Indiana Jones -seikkailu käynnistyy keskellä erämaata vuonna 1957 – kylmän sodan riehussa pahimmillaan. Indy ja hänen apurinsa Mac (Ray Winstone) ovat juuri paenneet täpärästi pahansuopien neuvostoagenttien kynsistä syrjäisellä lentokentällä.

Nyt professori Jones on palannut kotiin Marshall Collegeen, mutta huomaa joutuneensa ojasta allikkoon. Yliopiston dekaani ja hänen hyvä ystävänsä kertoo, että Indyn viimeisimmät tempaukset ovat saattaneet hänet epäilyksen alaiseksi ja että hallitus on painostanut yliopistoa erottamaan hänet. Ollessaan poistumaisillaan kaupungista Indiana tapaa nuoren kapinallisen nimeltä Mutt, jolla on seikkailija-arkkeologille sekä kaunoja että ehdotus: jos Indiana Jones auttaa häntä äärimmäisen henkilökohtaisiin panoksiin ladatussa tehtävässä, Indy voi hyvinkin saada käsiinsä yhden kaikkien aikojen suurimmista arkeologisista löydöistä – legendaarisen Akatorin kristallikallon, johon on aina liittynyt salaperäistä kiehtovuutta, taikavoimia ja pelkoa.

Kun Indy ja Mutt sitten suuntaavat matkansa Perun syrjäisimmälle kolkalle – muinaisten hautojen, unohdettujen tutkimusretkeilijöiden ja tarujen kultaisen kaupungin maahan – heille käy pian selväksi, etteivät he ole asialla yksin. Myös neuvostoagentit ovat kristallikallon jäljillä päällikönään jääkylmä Irina Spalko. Hänen johtamansa valioyksikkö etsii tarunhoitoista kristallikalloa – he nimittäin uskovat, että sen avulla Neuvostoliitto voi nousta hallitsemaan koko maailmaa...

Niin Indy ja Mutt joutuvat pakolemaan häikäilemättömiä neuvostosotilaita, kulkemaan

mysteerin kivistä polkua ollen kaiken aikaa varuillaan vaarallisten vihollisten ja epäluotettavien ystävien varalta sekä ennen kaikkea estämään kristallikalloa joutumasta vääriin käsiin.

Neljäs Indiana Jones -seikkailu tapahtuu 19 vuotta edellisen elokuvan jälkeen. Tällä kertaa Indianan vastustajiksi ovat vaihtuneet neuvostoagentit entisten natsien sijaan.

Luvassa on taas vanhan ajan seikkailuelokuva, joka hieman lerpauttaa aivan viime metreillä, kun lipsahdetaan liiaksi Salaiset kansiot -tyyppiseen loppuratkaisuun.

65-vuoden ikään ehtinyt Harrison Fordkin selviää tehtävästään yllättävän vetreästi – kuin tosimes...

Kimmo Janas

INDIANA JONES JA KRISTALLIKALLON VALTAKUNTA

Ohjaus: Steven Spielberg
Tuotanto: George Lucas, Kathleen Kennedy, Frank Marshall
Näyttelijät: Harrison Ford, Karen Allen, Shia LaBeouf, Cate Blanchett, Ray Winstone, John Hurt, Jim Broadbent, Igor Jijikine

Konevitsan luostarin kirkonkellot

Aarno Vanhatalo

Ne soivat jälleen.
Ehkeivät Piirpauken kuuluisaksi soittamalla juoksutuksella.
Ovatko milloinkaan niin soineetkaan?
Mutta soivat kuitenkin kymmenien vuosien vaitiolon jälkeen.

Me matkasimme Kanaksella meneillään olevan vuoden eokuun alussa. Ajoimme sinä aamuna Sortan lahdelle Pyhäjärvelle. Pyhäjärvi on pitävä Laatokan länsirannalla, Sorta sen satama Konevitsaan lähdetäessä. Yksitoista meitä oli kuljettajan lisäksi, mukanamme myös Suomen puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Juha Korkeaoja.

Oppaamme Antti Musakka ilmestyy laiturille. Hän omistaa Pyhäjärven Rantalomat Oy:n. Tai oikeastaan tämän oivasti toimivan yrityksen omistaa hänen venäläinen vaimonsa, koska

► Luostarin pääportin kauniit maalaukset kokivat kovia miehittäjien aikana. Nyt taiteilijat Suomesta ja Venäjältä ovat vähitellen poistamassa tuhon jälkiä uusilla maalauksillaan. Takana näkyvät Luostarin pääkirkko ja rakennustelineet -korjauksia tekevät venäläiset rakennusmiehet.

vierasmaalaiset eivät saa omistaa Venäjällä juuri mitään, ei ainakaan maata. Antilla vaimoineen on tarjota ehdottomasti matkamme paras majoituspaikka. Vahinko vain, että meidän pitää majoittua muualla - Antilla ei riittänyt tilaa, vaikka jo edellisyyksynä niitä varailimme. Mutta

erinomaiset ruuat Konevitsassa käynnin jälkeen me Antilla saimme.

Vesitse Konevitsaan on matkaa viisi kilometriä. Ilma on kaunis, Laatokka rauhallinen. Antti tarinoi luistavasti ulkomuistista tietoaan luostarista, ne tuntuvat olevan hänellä muistissaan vuo-

silukuineen kaikkineen. Luostarisaaari on 6 km pitkä, 2,5 km leveä, ja pinta-alaltaan 11 km². Konevitsan luostari on omillaan toimeentuleva, Pyhäjärven kuntaan kuuluva, ja ihan merkittävä työnantajakin.

Pakanallisia hevosuhreja

Konevitsan saari sai nimensä pakana-aikaisista hevosuhrauksista, kertoo Antti Musakka. Hevonen on venäjäksi "konj". Pakana-aikana mantereen asukkaat käyttivät saarta kotieläinten laidunmaana. Eläinten suojelemiseksi uhrattiin saaren hengille joka vuosi hevonen. Uhripaikana oli Pyhän Vuoren lähellä kivilohkare "kamenj", siitä nimi Konj-kamenj eli Hevoskivi. Ja saarelle nimeksi juontui nykyinen Konevitsa.

Luostari lopetti hevosuhrin

Novgorodista kotoisin ollut pyhä Arseni oli palannut Kreikan Athosvuorten luostareilta takaisin kotiseudulleen, missä hän oli saanut siunauksen vetäytyä erakoksi Laatokan saarelle Konevitsalle. Hänen toimestaan alkoi Konevitsan luostaritoiminta 1393. Pyhä Arseni toi mukanaan Athokselta Jumalanäidin ihmeitä tekevä ikoni. Tämä alkuperäinen ikoni on luostarin monissa melskeissä kuitenkin tuhoutunut. 1500-luvulta peräisin oleva ikonin kopio on sotatavalena 1940 munkkien toimesta kuljetettu täältä Uuteen Valamoon Heinävedelle. Toinen Pietarissa maalatun ikonin kopio on Konevitsan alakerran kirkossa.

Konevitsan luostarin perusti vuonna 1393 pyhittäjä Arseni konevitsalainen - syntyisin Novgorodista. 54 vuotta hän ehti asua saarella, kuoli vuonna 1447. Kaikki nykyiset luostarirakennukset ovat myöhempää vuosikertaa, vanhimmat parisensataa vuotta, nuorimmat 100 vuotta vanhoja. Luostarin nykyiset uudet Laatokalle katsovat peltikatot on lahjoittanut Kuopion kaupunki. Kirkko oli sotilasvallan aikaan ihan asevarastona ja sotilasklubina. Silloin kun luostari tälle saarelle palasi 1992, kirkko oli erittäin huonossa kunnossa. Siinä ei ollut kunnolla ikkunoitakaan – kattokin vuoti vettä. Luostaria on tässä 15 vuodenaikana paljon ►

► kunnostettu.

– Luostarin ensimmäiset kirkot olivat tuolla luostarimäellä jo 1500-luvulta lähtien, jatkaa Musakka selostustaan. – Ne olivat pieniä puukirkkoja, joista ensimmäinen ja toinen ovat palaneet. Siihen aikaan täällä oli porukkaakin aika vähän. Ennen nykyistä kirkkoa 1700-luvulla tuolla paikalla oli kivikirkko, mikä luostarin toimesta jostain syystä purettiin. Tilalle ruvettiin 1780-luvun lopulla rakentamaan nykyistä kirkkoa, eli kakskymmentä vuotta tätä rakennettiin.

Kasanin skiitan luostari Pyhällä vuorella

Juha Korkeaoja tiedustele Musakalta Piirpauken esittämän Konevitsan kirkonkellojen soinnin syntyperää, kun kerran paikan päällä olemme. Mutta Musakallakaan ei ole tiedossaan soinnun todellista perää. Siispä yritän selvittää asiaa myöhemmin Suomesta käsin.

– 1930-luvulla täällä oli likimain 300 munkkia. Tällä hetkellä luostariveljien määrä on hyvin pieni, varsinaisia munkkeja on 15, noviiseja jokusia. Varsinaista siviiliasutusta Konevitsassa ei ole. Kesäaikana täällä käy työntekijöitä kunnostamassa luostarin rakennuksia. Suomalaisia täällä on joku 30 kesätyöläistä. Suomalaisia naisia on töissä puutarhassa, ja jotain muuta.

Kirkkoa korjaavat venäläiset, joiden kädentaitoa Musakka ei kovinkaan korkealle arvosta.

Luostari oli venäläisen armeijan käytössä

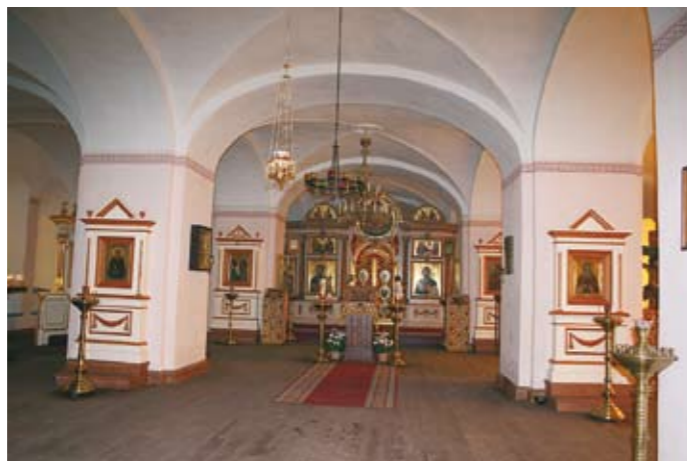
Että luostari yleensä on joutunut näin huonoon kuntoon johtuu siitä, että tämä oli 90-luvun alkuun venäläisten sotilaiden hallussa. Luostaritoimintaa täällä ei ollut ollenkaan. Armeija poistui täältä vasta 1992, kun Neuvostoliitto valtakausi oli vuotta aiemmin päättynyt. Venäjän ortodoksisen kirkon Pietarin hiippakunta tätä nyt omistaa. 15 vuotta on luostaria vasta entisöity. Siihen asti tämä oli suljettu sotilasalue, ja se kaikessa kyllä edelleen näkyy.

Mistä rahoitus entisöintiin?

Oikeastaan minun piti kysyä

▲ Pyhällä vuorella pääluostarin lähellä on kaunis Kasanin skiitta, mikä on toiminut sivuluostarina. Täällä asui Konevitsan luostarin perustaja Pyhittäjä Arseni Konevitsalainen 1300-luvulla. Tornin kellotua katsellessamme virisi keskustelu Konevitsan luostarin kirkonkellojen soinnin alkuperästä.

▲ Konevitsan alakirkko.

▲ Konevitsan yläkirkko.

▲ Konevitsan luostari ja satamalaituri. Luostarin katot on korjattu Kuopion kaupungin lahjoituksen myötä. Vasemmassa näkyvä punainen tiilirakennus on entinen varattomien vieraiden majatalo.

remonttien rahoitusta ikumenilta itseltään, mutta hän oli matkustanut kokoukseen Suomeen Uuden Valamon luostariin Heinävedelle. Myöskään luostarin varajohtajaa emme Antti Musakan kanssa löydä. Siksi kysyn samaa asiaa tapaamiltani kesätyöntekijöiltä. Iloiset uskovaiset naiset Marja-Leena ja Arja vastaavat: – Täällähän oli ensin Nazari määrätty johtamaan luostaria vuonna 1991, jolloin myös Konevitsan luostari luovutettiin takaisin ortodoksiselle kirkolle. Siihen asti täällä oli isännöityä pitänyt neuvostoarmeija. Nykyään Putinin aikana on tullut rahoitusta myös Venäjän valtiolta. Niin niinkuin ikumeni sanoi, niin kadulla saattaa tulla vastaan joku rikas oligarkki ja antaa rahaa luostarille – niinkuin ennen tsaari ja muut rikkaat tekivät. Istuimme yks kesä tuossa parin kilometrin päässä Kasanin skiitalla. Tutkimme veljestön kirjastoa. Sanoimme toisillemme, että tulispa joku rikas venäläinen ja tois rahaa! Ja samana iltana tuli semmonen uusrikas venäläinen pariskunta ja lahjoitti 10 000 droppia kirkon kunnostukseen.

Naiset jatkavat: – Meillä eräs mieshenkilö täällä kysyi, että haluatko katsoa saarta huomenna kello puoli neljä? Menimme sovittuun aikaan ja sovittuun paikkaan saarella. Siellä meitä odotteli sama mies helikopterin vierellä. Niin me nousimme kopteriin ja katselimme saarta ympäriinsä ylälmoista. Hänen vaimonsa oli ollut täällä pienen lapsensa kanssa. Mies ajaa helikopterillaan Pietari – Konevitsa – Valamo reittiä.

Onko Putin kastettu?

Marja-Leena Kähö kertoo: – Mun tytär kävi viime vuonna Pietarissa. Siellä oli muuan hyvin kauniiksi kunnostettu ja koristeltu kirkko. Paikalla kerrotaan tarinaa, että Putin olisi kastettu tässä kirkossa. Huhun mukaan äiti olisi vienyt salaa pienen Wladimir-poikansa yöllä isän tietämättä kasteelle juuri tähän kauniiseen pietarilaiseen kirkkoon. Ja nyt Putin sitten osoittaa kiittolisuuttaan tekemällä lahjoituksia samaiselle kirkolle. Nämä voivat olla huhuja, mutta kyllä niissä paljon tottakin on. Nämä

pienet tarinat kuuluvat uskoon, olkoon ne tosia tai ei.

Marja-Leena Kähö jatkaa: – Mun mielestäni ortodoksisuus on lämmin uskonto. Ei täällä kysytä, kuulutko mihinkä uskontokuntaan, kuka olet, mistä tulet?

Anja Hudd vieressä myötäilee. – Kyllä me uskomme rukouksen voimaan. Nuoret venäläiset ovat aika uskonnollisia. Kyllä myös kommunismin aikaan Venäjällä toimi joitakin kirkkoja.

Marja-Leena jatkaa: – Kaksi vuotta sitten kaks veljestön jäsentä täältä lähti Uuteen Valamoon. Matkallaan he yöpyivät Lappeenrannassa minun perheen luona. He tulivat yöllä ja jatkoivat aamulla matkaa. Niin mieheni, perusluterilainen, kertoi vieraiden lähdettyä, että hänelle jäi hyvä olo sisälleen - hyvä henki. Kyllä siinä vaan jotain taikaa on. Sinä lyhyenä aikana, minkä luostariveljet luonamme viipyivät, tuli meille se henki, minkä miehenikin tuns.

Kysyn tähän väliin, mtä sinä, Marja-Leena, luterilainen tyttö täällä teet?

– Luterilainen tyttö viihtyy täällä. Mahdollisuus olisi tietysti kääntyä ortodoksiksi – mutta se tulee joskus, jos tulee, vastaa Marja-Leena.

Mirhavoitelu

Anja Hudd: – Minulla oli kaksi vuotta sitten täällä mirhavoitelu, kun käännyn ortodoksiuskoon. Minä Varkaudessa nykyään asun... Meillä oli Kirja-Varkauden juhlat Uudessa Valamossa. Ja siellä oli sitten tällainen Markku Meriluoto, joka oli täällä Konevitsassa käynyt monta vuotta. Ja hän siinä bussissa kysyi, onko joku kiinnostunut ortodoksisesta uskonnosta? Minä nostin heti käteni ylös, että minä olen kiinnostunut!

Arja Hudd jatkaa: – Minun kohdallani mirhavoitelu oli erittäin kaunis tapahtuma. Ensimmäinen olin käynyt Varkaudessa papin luona tekemässä synnintunnustuksen. Sieltä sain semmosen paragrafin. Ja Konevitsan luostarilta tiedustelimme, kävisikö mirhavoitelu täällä? Se tapahtui sitten tossa pääkirkossa, ja se oli hyvin kaunis tilaisuus. Ja pääsin tonne yhteen kirjaan.

Konevitsan kirkonkellojen melodiasta

Ulla Katajavuori on alkujaan soittanut Konevitsan luostarin kirkonkellojen soittoa kanteleella. Soitin Sakari Kukolle. Hän kertoi saaneensa innoituksen tästä hypnoottisesta melodiasta ja sovitti sen Piirpauke-yhtyeelle ja pianolle. Laulusta tuli Piirpaukkeen esikoisalbumin hittiraita, joka erityisesti kovan radiosoiton ansiosta tuli Suomen kansalle hyvinkin tutuksi. Piirpaukkeen musiikillinen kosmos laajeni myöhemmin Sakari Kukon maailman matkojen myötä hyvin globaalisti, yhtyeen alkutyylillä kiteytyy kaikkein vahvimmin juuri Konevitsan kirkonkellojen mantramaiseen suruun. Sovituksen vangitsevista yleistunnelmista selkeimmin esiin nouseva osuus on Hasse Wallin huikea kitarasoolo, joka kuuluu suomalaisen rock-kitaristien hienoimpiin hetkiin. Ja onpa Konevitsan kirkonkelloja kuultu alkuperäiskokoonpanon esittämänä muun muassa Piirpaukkeen juhlakonserteissa.

Soitin myös Hasse Wallille. Hän oli perustajajäsenenä 1974 suurta suosiota saavuttaneessa Piirpauke-yhtyeessä. Modernia folk-musiikkia soittava bändi teki kiertueita Skandinaviassa, Saksassa ja Sveitsissä. Vuonna 1975 bändi julkaisi ensimmäisen albuminsa, joka nousi "Konevitsan Kirkonkellot" -hittiin myötä Top-10 listalle. Hassen soittama kitarasoolo kyseisessä kappaleessa on klassikko suomalaisessa musiikissa, ja kappaletta on käytetty eri yhteyksissä, muun muassa monissa elokuvissa ja dokumenteissa.

Mutta Konevitsan luostarin kirkonkellojen suruisen kaunis melodia säilyttää edelleen alkuperänsä salaisuuden. Ortodoksisen kirkkomusiikin tuntija Seija Lappalainen Helsingin yliopiston musiikkitieteen laitokselta on saanut viestini. Mutta edelleen Ulla Katajavuoren, Sakari Kukon, Hasse Wallin ja Piirpaukkeen soittama kaihoisa Konevitsan kirkonkellojen juoksumuotoa heidän soitossaan. Lähettävätkö vielä joskus Konevitsan luostarin uudistuvat kellot mantramaisen surullista soittoaan Laatokalle ja mantereelle.

Softatalo AIDA Oy

HALUATKO SÄÄSTÄÄ ENERGIAA?

Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, öljyä ja käyttövettä kiinteistöissä. Globalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät toteuttavat n. 10-30 % säästöjä nopeassa takaisinmaksuajassa.

OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !

petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

Lue vanhoja numeroita kätevästi netissä

www.tosimies-lehti.fi

Auto-Finger
Tuontiautojen erikoisliike

Osta auto meiltä
Ostetaan käytettyjä!
Otetaan myös vaihto-autoja
Myydään myös osamaksulla!

Virkatie 5, 01510 Vantaa • myynti: Esko Saxelin 040 519 46 70 • www.autofinger.fi

– Ihminen on luonut uskonnon päästäkseen lähemmäksi Jumalaa, mutta Jumala on luonut kristillisyyden päästäkseen lähemmäksi ihmistä, muistuttaa Abraham Maldonado.

Abraham Maldonado

– Jumalan erikoisagentti

Kimmo Janas

Huhtikuun alussa Espoossa järjestetyn Jumalan valtakunta työelämässä -seminaarin pääpuhujana oli pastori Abraham Maldonado European Christian Leadership Academy'sta.

Abraham Maldonado koki Jumalan kutsun muuttua USA:sta Espanjaan vuonna 2006 perustamaan hengelliseen johtajuuteen keskittyvää koulutuskeskusta kohderyhmään eurooppalaiset työelämän uskovat ja seurakuntien pastorit. Tätä ennen hän oli toiminut mm. USA:n merijalkaväessä saavuttaen kapteenin arvon, FBI:n erikoisagenttina ja yritysjohtajana terveydenhuoltoalalla. Oman toimensa ohella hän on toiminut mm. pastoriina helluntiseurakunnassa San Juanissa Puerto Ricossa 13 vuoden ajan sekä johtajuuskouluttajana Haggai Instituutissa vuodesta 2000.

Totuus ja voima

Abraham muistuttaa, että Jumala voi valita asuinpaikakseen minkä tahansa paikan maailman kaik-

keudessa, mutta Hän haluaakin asua meissä. Me olemme luodut Jumalan tempeleiksi. Hän sanoo Sanassaan haluavansa elää meissä ja meidän kauttamme.

Jumalan läsnäolossa asuminen ei suinkaan tarkoita, että meidän on käytävä seurakunnassa joka viikko, vaan meidän on ymmärrettävä olevamme Hänen läsnäolossaan joka hetki. Kun me liikumme, Jumala liikkuu kanssamme.

Monet etsivät tänä päivänä totuutta ja voimaa muuttua elämäänsä.

– Meillä kristityillä on nuo molemmat. Meillä on totuus Jeesuksessa Kristuksessa, ja meillä on voima näyttää ihmisille, että Jumala voi muuttaa heidän elämänsä. Missä ikinä kuljemmekin, Jumala haluaa paljastaa itsensä meidän kauttamme ja yksi hyvä paikka on työympäristöme, Abraham Maldonado toteaa.

Taivaan kansalaisena

Abraham kertoo oppineensa hyvin konkreettisesti, mitä tarkoittaa olla Jumalan valtakunnan kansalainen.

– Minut kasvatettiin kristityksi, joten opin jo lapsena kaikki oikeat liikkeet ja oikeat sanat. Opin kantamaan Raamattuani oikealla tavalla, ja rukoukseni olivat rakenneltu oikein. Mutta

minulla ei ollut aavistustakaan, mitä merkitsi olla taivaan kansalainen.

Mutta Jumala halusi näyttää hänelle tuon termin todellisen merkityksen.

Abraham meni merijalkaväen upseerikoulutukseen 21-vuotiaana. Hän läpäisi koulun hyvin arvosanoin ja palasi Puerto Ricoon saattaakseen loppuun yliopisto-opintonsa.

Juuri ennen valmistumistaan hänet määrättiin terveystarkastukseen, jossa havaittiin vikaa oikeassa korvassa, joka oli lähes kuuro. Tämä aiheutti välittömästi hylkäämisen asepalvelusta.

Tarkemmissa tutkimuksissa oikeasta korvasta löydettiin syöpä, joka oli jo pureutunut luuhun ja valmiina etenemään aivoihin. Välitön leikkaus oli tarpeellinen.

– Siinä vaiheessa koko maailmani murentui maahan. Kristittyinä olin luullut eläväni Valtakunnan elämää, mutta elinkin omaa maallista elämääni, Abraham muistelee. – Sen sijaan, että olisin tuonut hedelmää Jumalan valtakuntaan, etsinkin vain itseleni voittoja.

Seurauksena oli valtava masennus. Lääkäri totesi, että ellei korvaa leikata vielä samalla viikolla, kolmen kuukauden kuluessa Abrahamilla olisi aivo-

syöpä.

– Leikkauksessa lääkäri poisti kaikki kuuloelimet oikeasta korvasta ja puhdisti korvakäytäväni luut syöpäsoluista. Ja näin minut todettiin täysin kuuroksi oikeasta korvasta.

Merijalkaväki antoi neljä kuukautta aikaa parantua, ja sinä aikana Jumala alkoi puhua ja opettaa Abrahamia. – Ensimmäinen asia, jonka Hän opetti minulle oli jae, jonka olin lukenut monta kertaa ymmärtämättä sitä kuitenkaan täysin. Siinä sanottiin, että etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen oikeudenmukaisuuttaan, niin kaikki muukin sinulle annetaan.

Jumala alkoi koulita Abrahamia ja eheyttää hänen sisimpänsä ja laittaa asioita uuteen tärkeysjärjestykseen.

Kaksi viikkoa ennen merijalkaväen antaman määräajan umpeutumista Abraham lähti äitinsä kanssa rukoukokoukseen, jossa saarnaaja työnsi sormet Abrahamin korviin ja rukoili hyvin yksinkertaisen rukouksen ”Herra, paranna tämä mies. Luo hänelle uusi korva”.

– Tunsin kuinka Pyhä Henki tuli ylleni ja kulki lävitseni. Seuraava muistikuva minulla on herätessäni seuraavana aamuna. Kuulin lintujen laulua ja tuulen

puhallusta puiden oksissa, ääniä joita en ollut kuullut viiteen vuoteen.

Seuraavana päivänä lääkärin tarkastuksessa lääkäri totesi ihmehen tapahtuneen, asia jota hän ei pystynyt selittämään. Oikeaan korvaan oli ilmestynyt tärykalvo ja se oli paremmassa kunnossa kuin vasemman korvan terve tärykalvo. Lääkärin oli pakko lopulta istuutua alas ja hän alkoi itkeä.

– Jumalan valtakunta oli tullut toteen maan päällä, Abraham huokaisee liikuttuneena.

Hän kertoo tapauksen muutaneen koko hänen elämänsä ja tietävänsä nykyään, että rukoillessaan Isä-meidän rukousta, tulkoon sinun valtakuntasi..., kaikki on todellakin Jumalalle mahdollista.

Jumalan tekemän ihmehen ansiosta Abraham pystyi palvelemaan merijalkaväessä runsaat viisivuotta, jonka jälkeen hän siirtyi FBI:n palvelukseen.

Taistelulentä lähetykentäksi

Abraham myöntää kohdanneensa ajoittain ongelmia uskonsa takia niin merijalkaväessä kuin FBI:ssäkin.

– Mutta sehän on selvää, että aina kun toimimme viedäksemme Jumalan valtakuntaa eteenpäin, kohtaamme vastustusta. Mutta meidän kannattaa muistaa, että Hän joka on meissä, on suurempi kuin hän joka on maailmassa, hän toteaa.

– Uskoin kuitenkin Jumalan huomioivan uskollisuuteni ja varjelevan minua eri tilanteissa.

Merijalkaväen miehet ovat tunnetusti Yhdysvaltojen armeijan valiojoukkoa, varsinaisia tosimehiä. Ja rankka työ vaatii rankat hovit eli naiset usein esineellistetään, kielenkäyttö on varsin värikästä ja vapaa-aikana käytetään nautintoaineita sangen vauhdikkaasti.

– Minua pidettiin aluksi jonkinlaisena kummajaisena, koska olin kaiken tuollaisen vastakohta, Abraham naurahtaa. – Merijalkaväen upseerin ei oltu totuttu puhuvan Jumalan rakkaudesta ja armosta.

Hän kertoo, ettei ole koskaan salannut vakaumustaan, koska tietää Jumalan ohjanneen hänet

▲ Useimmat Abrahamin komentamasta 225 miehestä halusi ottaa Jeesuksen elämänsä Persian sodan tiimelyksessä.

juuri kyseisiin tehtäviin.

– Armeijakaverit sanoivat, että onhan minulla pakko olla joitakin vikoja yrittäessään saada minut juomaan tai jättäessään pornolehtiä vuoteelleni.

Mutta Jumala muutti Persian sodan aikana taistelulentä lähetykentäksi.

– Olimme ensimmäinen joukko-osasto, joka laskeutui Kuwaitin kamaralle vapauttamaan

sitä Irakin joukoista. Johdin 225 miestä taisteluun. He kohtasivat kuoleman silmästä silmään ja useimmat heistä halusivat ottaa Jeesuksen elämänsä. Eikä vain ottaa Jeesusta vastaan, vaan tulla myös kastetuksi, Abraham Maldonado muistelee.

Koska Kuwaitin aavikolla ei ollut lähteitä, Abraham kastoi halukkaat alaisensa vedellä täytetystä kypärästä.

Raamatulliset periaatteet

Yksi suurimpia esteitä, joita me miehet kohtaamme, ovat yhteiskunnan viljelemät stereotyyppit. Maallinen propaganda on lähes aivopessyt miehet ja pakottanut heidät yhteiskunnan luomiin muotteihin.

Miehiltä puuttuu Abraham Maldonadon mukaan tieto raamatullisista periaatteista, joita me miehet kohtaamme, ovat yhteiskunnan viljelemät stereotyyppit. Maallinen propaganda on lähes aivopessyt miehet ja pakottanut heidät yhteiskunnan luomiin muotteihin.

◀ Kypärä sai toimia kasteastiana Kuwaitin aavikolla.

matullisista periaatteista, joiden mukaan Jumala haluaisi meidän elävän. Me omaksumme maallisen elämäntavan, koska se on helpompaa ja näemme sitä kaikkialla ympärillämme. Se pakottaa meidät elämään kaksinaista elämää; on maallinen elämä ja hengellinen elämä.

– Ja se on juuri harhakäsitys. Meidän pitäisi elää jokapäiväistä elämäämme raamatullisten periaatteiden mukaan maailman keskellä, ei vain sunnuntaisin.

– Me olemme pappeja kotonaamme, ja roolimme siellä heijastuu myös toimimme työyhteisössämme, Abraham huomauttaa.

Loista Jumalan rakkautta

Paholainen iskee miehiin aivan eri tavalla kuin naisiin. Miesten kohdalla hän pyrkii vaikuttamaan raha-asioiden, uskollisuuden (seksi) ja ylpeyden kautta. Meidän tulisikin Abrahamin mielestä olla varuillamme juuri noilla alueilla.

– Efesolaiskirjeessä käsketään miehiä rakastamaan vaimojaan, niin kuin Kristus rakasti seurakuntaa ja toisaalta niin kuin omaa ruumistaan. Oletteko huomanneet, että missään kohdassa ei kehoiteta naisia rakastamaan miehiään? Meidän miesten vastuulla on siis aloittaa ja varjella tätä rakkaussuhdetta perheessämme, Abraham painottaa. – Maailma taas opettaa, että miehet ovat vahvoja ja naiset ovat vain heidän tarpeidensa tyydyttämiseksi.

Miehet ovat useimmiten hyvin käytännöllisiä ja suorituskeskeisiä jättäen hengelliset asiat naisten kontolle. Abraham kuitenkin huomauttaa, että miesten ensisijainen vastuu olisi ohjata perheensä hengellistä elämää ja vasta sen jälkeen tulevat elämän muut osa-alueet.

– Meidän pitäisi loistaa Jumalan rakkautta ympäristöömme. Jos haluamme olla tosimehiä, meidän tulee antaa Jeesuksen olla todellisia omassa elämässämme. Kun kunnioitamme ja olemme kuuliaisia Jumalalle, on Hänkin uskollinen meille, ja ihmiset aistivat auktoriteettimme, Abraham Maldonado heittää viestinä suomalaisille miehille.

► Jo ensivaikutelma Odyssey -jalkineista on positiivinen. Kenkä on tukeva, mutta joustoa löytyy sekä kantaosasta että päkiästä ja juoksukin jalkineella sujuu hyvin, vaikka se onkin suunniteltu kävelyä ajatellen.

Kevyesti kävelleen ja juosten

Samuel Saresvirta

Kirjoittajamme sai kevään kynnyksellä käyttöönsä Asics Odyssey -merkkiset urheilujalkineet testattavaksi Tosimies-lehteä ja sen lukijoita ajatellen. Näin alkoi toimittajamme oma odysseys kohti parempaa kuntoa.

Olen huomannut omaa urheilu- ja liikuntahistoriaani miettiessä, että aina vuosikymmenen vaihtumisen tienoilla olen löytänyt uuden liikuntatapahtuman, jota odotellessa on kuntoilutalkoot käynnissä. Vuosina 76 ja 77 juoksin pari maratonia ja lähestyessäni 40. ikävuotta kävin kolmena kesänä neljäsosa triathlon -tapahtumassa Joutsenossa,

lajissa elettiin noina aikoina käsittääkseni nousukautta Lönngvistin hallitessa tapahtu-

► NIKE+ järjestelmässä toisen kengän kantaosaan (kengässä valmis syvennys) laitetaan anturi, joka lähettää tietoa iPODiin.

mia Joutsenossakin. Allekirjoittanut käytti n. 50 min enemmän aikaa 3 lajin läpiviemiseen.

Lähestyessäni 50 paalua olin pari kertaa mukana Pogostan hiihdossa perinteisellä tyyllillä matkan ollessa 53 km.

Valoa tunnelin päässä

Nyt lähestyessäni jo 60 vuoden

etappia, löysin 'Viiden tunnelin maratonissa' mielenkiintoisen urakan itselleni ja toivon mukaan saan muutaman kaverinkin mukaani.

Tapahtuma on lokakuun 4. päivänä Lohjalla, ja tuolloin on mahdollista suorittaa maratonin matka joko juosten tai erilaisia apuvälineitä käyttäen – lyhyempiäkin matkoja on tarjolla

(lisätietoa www.ykkostie.net), tapahtuman tuotto menee hyväntekeväisyyteen.

Palaan takaisin Asicsin Odyssey -jalkineisiin ja oman peruskuntoni saattamiseksi asianmukaiselle tasolle, että Lohjan tapahtumaan osallistuminen olisi järkevää ja turvallista.

Vuosien saatossa laiskuus lenkille lähdössä on ollut yksi

► iPODiin tulee ennen käyttöönottoa asentaa käyttäjän painotiedot kuluttujen kalorien laskemista varten.

▼ Triax-tossu on tullut palkitukseksi myös arvostetun Runners' World -lehden taholta hyvien ominaisuuksien ansiosta.

ongelma (kautta perheenisän vastuut), mutta myös jalkaongelmilla on ollut sanansa sanottavana tiellä parempaa kuntoa kohti. Hyvien jalkineiden arvo onkin noussut allekirjoittaneelle suureen arvoon.

Jo ensivaikutelma Odyssey -jalkineista on positiivinen. Kenkä on tukeva, mutta joustoa löytyy sekä kantaosasta että päkiästä ja juoksukin jalkineella sujuu hyvin, vaikka se onkin suunniteltu kävelyä ajatellen.

Löysin netistä valtaisan määrän kirjainyhdistelmiä, jotka liitetään Odysseyyn ominaisuuksiin (löytämäni tekstit englanninkielisiä), mutta itse olen enemmän innostunut tunteista, minkä nämä keksinnöt saavat aikaan pannaessa tossua toisen eteen.

Trustic ja duomax kertovat kengän keskiosan rakenteesta ja nämä rakenteet takaavat jalkineen sopivuuden ylipronativallekin käyttäjälle (kuulunen joukkoon).

Tuotemerkki 3M takaa näkyvyyttä liikenteessä ja on tuttu kuluttajille useista jalkineimerkeistä. Kyseinen jalkine omaa hyvän vedenpitävyyden, josta syystä pelkäsinkin jalkineen hiostavan kovasti lämpimien säiden koittaessa, mutta ilokseni pelko osoittautui selvästi ylimitoitetuiksi.

Kaksin aina kaunihimpi

Yritys, joka tunnetaan viestistään 'JUST DO IT' lähti mukaan autamaan Saresvirran pariskuntaa kohden parempaa tulevaisuutta antamalla testattavaksi Nike Structure Triax 11 -juoksutossut vaimolleni Marjalle, jonka ensimmäiset kommentit jalkineista tien päällä olivat erittäin positiivisia. Jalkineen ulkonäkö on saanut kiitosta ja suomalaisen jalkaan sopiva leveä lesti tuli huomioiduksi.

Marja ihmetteli jalkineen kannan kovuutta vertailussa vanhempiin jalkineisiin, mutta käy-

tössä ylisti jalkineen toimivuutta ja ounasteli, että yleensä kipeentynyt kantapää voi hyvin näissä jalkineissa. Lenkit ovat vielä olleet lyhyitä, mutta innostus oman kunnon kohottamiseen on hyvällä mallilla.

Naisväellä arkisen elämän haasteet vievät yleensä paljon aikaa, mutta toki niillä on kuntoakin kohottava vaikutus (vaimoni termi on 'rumban pyörittys'), mies sasttaa samaan aikaan lähteä lenkille. Kaloreita kuluu myös pyykkikoron kantamisessa ja lihakset vahvistuvat.

Triax-tossu on tullut palkitukseksi myös arvostetun Runners' World -lehden taholta hyvien ominaisuuksien ansiosta.

NIKE+ järjestelmässä toisen kengän kantaosaan (kengässä valmis syvennys) laitetaan anturi, joka lähettää tietoa iPODiin.

iPODiin tulee ennen käyttöönottoa asentaa käyttäjän painotiedot kuluttujen kalorien laskemista ajatellen, jonka tiedon iPOD ilmoittaa joko kuulokkeiden kautta tai näytöllä. iPODin valikosta voi myös valita erilaisia harjoitusohjelmia ja musiikkia voi kuunnella ajankuluksi ja innoituksen lähteeksi.

Näin tämä puolitieteellinen harjoitusohjelma tuo väriä joskus monotonisenkin tuntuiseen harjoitteluun.

Tietokoneen kautta NIKE+ systeemin käyttäjä voi tutustua suureen juoksuperheeseen eri puolilla maailmaa ja seurata heidän harjoitusmääriään ja tapojaan. Tekniikka on tuomassa väriä ja apua harjoitteluun mutta allekirjoittanut kokee olevansa "vanhan liiton" miehiä ja usko vaivannäön tarpeellisuuteen liikunnan saralla on vankkumaton.

Ei tosin aina hampaat irvessä, vaan iloisin mielin ja kevein ajatuksin kohden uusia vuorenhuippuja niin liikunnassa kuin koko elämän kentässä.

JUST DO IT!

MIKSI JUOSTA MARATON?

Suomalaiset miehet ovat kovia kerskumaan ja pullistelemaan olemattomilla lihaksillaan. Pohjalaisten sukulaisten ja sikäläisten vanhojen kavereiden mielestä minäkin olen tyypillinen helsinkiläispelle, joka ei elämässään ole tehnyt mitään "oikeaa" työtä. Pastorintyö ei edusta heille työtä, vaan lähinnä työn vieroksumista. Jos olisin etelässä raksatöissä tai monttua kaivamassa, niin sillä varmaan ansaitsisin heidän arvostuksensa.

Vuosikaudet olen kesälomillani kuunnellut heidän juttujaan pöllimetsätöistä ja milloin mistäkin raavaan miehen hommista. Niihin eivät etelän vetelät ja räkänokat pysty. Minulla ei ole mitään miehistä meriittiä, millä rhvastella heille. Eivätkään he tietenkään muista tai noteeraa sitä, että minäkin olen nuorena ollut tarhalla kettuja nylkemässä ja sahalla lautoja taapeloimassa.

Sama virsi toistui joka kesä. Kauan mietin, miten voisin lyödä heille luun kurkkuun! Sitten keksin. En voi mennä talvisotaan, mutta voinhan sen sijaan juosta maratonin!

Nyt on millä rhvastella! Viime kesänä juoksin ensimmäisen täysmaratonin. Päätin, että juoksen sen vaikka hampaat irvessä ja periksi en anna! Kun millään muulla henkisyydellä ei ole mitään merkitystä, niin viimeinkin sain nämä tosimitiet hiljaiseksi. "En millään olisi sinusta uskonut" -kommenteillaan he paljastivat typeryytensä, ja minä naureskelin partoihini.

Olin ylpeä ja rehentelin saavutuksestani kaikkialla aina siihen saakka, kunnes tapasin intialaisen pastorin David Mohanin. Hän oli merkittävä mies. Hän tuntui näkeväni lähteväni lähes kaikissa asioissa.

Tiesin hänen käyttävän tuntikerkkuaan ja pullistelemaan olemattomilla lihaksillaan. Pohjalaisten sukulaisten ja sikäläisten vanhojen kavereiden mielestä minäkin olen tyypillinen helsinkiläispelle, joka ei elämässään ole tehnyt mitään "oikeaa" työtä. Pastorintyö ei edusta heille työtä, vaan lähinnä työn vieroksumista. Jos olisin etelässä raksatöissä tai monttua kaivamassa, niin sillä varmaan ansaitsisin heidän arvostuksensa.

Vuosikaudet olen kesälomillani kuunnellut heidän juttujaan pöllimetsätöistä ja milloin mistäkin raavaan miehen hommista. Niihin eivät etelän vetelät ja räkänokat pysty. Minulla ei ole mitään miehistä meriittiä, millä rhvastella heille. Eivätkään he tietenkään muista tai noteeraa sitä, että minäkin olen nuorena ollut tarhalla kettuja nylkemässä ja sahalla lautoja taapeloimassa.

Jyrki Palmi on Helsingin Saalem -seurakunnan pastori, kolmen lapsen isä ja vapaa toimittaja.

www.jyrkipalmi.blogspot.com

Taneli Hassisen ura on ollut nousujohteinen, mutta ei ilman ilmakeinon. Kun hän aloitti lentorahtivarastosta vuonna 1987, hänellä oli takana oma yritys, joka ei lähtenyt nousuun, vaan oli ajettava taksia hengenpitimiksi. Rahtimiehen kuukausipalkka tuntui helpottavalta keikkatöiden ja yrittäjäelämän epävarmuuteen verrattuna.

– Nautin kellokortin leimaamisesta, Taneli Hassinen nauraa, kun muistelemme noita aikoja.

Hänen työhuoneensa ei juuri eroa mistä tahansa toimistosta, vaikka kyseessä on pörssiyritys Finnairin pääkonttori Helsinkiin lentosatamassa. Kansallinen lentoyhtiö tuhansine työntekijöineen pitää matalaa profiilia ulkoisissa puitteissaan.

Sairaan kovaa työelämää

Taneli Hassinen kertoo työstään rahtivarastossa, mistä hän melko pian pääsi rahtivirkailijaksi ja siten erilaisiin asiakaspalvelutehtäviin lentoasemalla. 1990-luvun alkupuolella hän sai todella näyttää kykynsä, kun hänet pestattiin koulutustehtäviin. Hyvä esiintymistaito ja sitoutuminen yritykseen palkittiin. Nousukiito oli alkanut.

– Kaikkein mielenkiintoisimpia vaiheita oli, kun vastasin 650 hengen ulkomaanorganisaatiomme koulutuksesta. Tein sairaan pitkiä päiviä ja matkustin paljon. Se oli sellainen 'one man show' kun rakennettiin Finnair International Academya.

Kun Helsingissä työpäivä päättyi iltapäivällä, New Yorkissa oli vasta aamupäivä, joten töitä saattoi tehdä vielä pitkään. Matkustaminen kuului myös toimenkuvaan ja uudet haasteet innostivat yrittämään entistä kovemmin. Lentoyhtiön porukassa meno oli muutenkin railakasta ja Taneli oli hyvä seuramies.

Mutta joulukuussa 1996 saksasi. Kone alkoi yskiä pahan kerran. Oli hätälaskun paikka. Energinen mies ei kerta kaikkiaan jaksanut enää. Hän oli uuvuttanut itsensä täysin. Lääkäri passitti kolmen kuukauden sairaslomalle diagnoosilla lop-

Burn-outista uuteen nousuun

Finnairin talousviestinnästä vastaava johtaja Taneli Hassinen on kokenut sinivalkeisten siipien nousut ja laskut 21-vuotisella urallaan Finnairissa. Lentorahtivarastosta aloittanut Hassinen nousi liituraitaosastoon kovalla työllä, mutta loppuunpalaminen oli johtaa pakkolaskuun.

puunpalaminen.

– Sanoin vaimolle, etten jaksa hoitaa burn outia Suomen kaamoksessa, johonkin muualle pitää päästä. Olimme kuulleet

Floridan Pensacolassa meneillään olevasta hengellisestä liikehdinnästä ja halusimme käydä siellä.

Perhetilanne antoi mahdolli-

suuden vaihtaa maisemaa kuukaudeksi, kun Outi-vaimo odotti kolmatta lasta ja nuorimmat eivät vielä olleet koulussa. Niinpä he lähtivät Floridaan.

Hän muistelee, että loppuunpalamiseen vaikutti myös hankala esimiessuhde. Lisäpaineita toivat myös avioelämän vaikeudet.

– Meillä oli siihen aikaan ongelmia avioliitossa. Eikä se ollut ihme, kun olin aina poissa kotoa. Ja kun kotona meni huonosti, sitä oli mielellään yhä enemmän poissa. Kierre vain paheni, Hassinen muistelee.

– Tein sairaan pitkiä päiviä ja matkustin paljon. Se oli sellainen 'one man show' kun rakennettiin Finnair International Academya, muistelee Taneli Hassinen.

Floridasta uusi alku

Aiemmin keväällä 1996 Taneli Hassinen joutui viettämään useita viikon jaksoja New Yorkissa koulutustehtävissä. Hän etsi uutta kipinää myös hengelliseen elämäänsä. New Yorkissa hän livahti niin usein kuin pystyi kuuntelemaan pastori David Wilkersonia, jonka saarnat ravistelivat kirkollisiin kliseisiin turtunutta luterilaista.

Syntyä jano saada lisää tuoretta evästä elämään, mutta vasta sairaslomasta Floridassa muodostui risteyskohta.

– Jumala johti minut tienhaaraan. Asiat oli laitettava kuntoon, Taneli Hassinen kertoo.

Papin poikana hän oli elänyt uskonnollisessa ympäristössä ja kirkko oli tuttuakin tutumpi. Monet sanat olivat kuitenkin rasittuneita. Mitä merkitti parannuksen teko? Mitä oli synty? Armosta pelastettu?

– En ollut koskaan hyvä tekemään parannusta. Tuudittauduin halpaan armoon. Tarkoitan, että muistin kyllä Paavalin sanat, kun hän sanoo, että kaikki on minulle luvallista, mutta unohdin, että kaikki ei ole hyödyksi. Teoillani oli seurauksia, jotka jouduin kantamaan.

Uudessa kieliympäristössä sanojen merkitystä joutui pohtimaan uudella tavalla. Rankka elämäntilanne johti sisimmän syvimpien sopukoiden luotaamiseen. Hän tajusi, että oli aika ottaa kristittyä oleminen todesta tai sitten lopetettava kokonaan sen sanan käyttäminen omalla kohdalla.

Jumalan äänitorvena oli heluntaipastori Steve Hill, joka haastoi kuulijansa antautumaan Kristuksen seuraajaksi koko sydämeästä.

Taneli Hassisen päätti kivusta huolimatta käydä päin ongelmiaan ja pyytää Jumalalta voimaa muuttaa kurssia. Sitoutuminen Jumalan tahdon kysymiseen oli

avain. Siitä seurasi sitoutuminen perheen hyvinvoinnin ja jumalasuhteen vaalimiseen.

– Kun palasimme Pensacolaan, aloin kaivata jotain uutta hengelliseltä kodilta. Vuonna 1998 liityimme Järvenpään vapaaseurakuntaan. Olimme aiemmin olleet mukana Keravan luterilaisen seurakunnan toiminnassa.

Yhdensalaisesta uskonnollisuudesta vapauduttuaan hän koetti välttää joutumasta toisenlaiseen pakkopaitaan.

– Kaikissa seurakunnissa vaanii uskonnollisuuden vaara. En ole halunnut vaihtaa luterilaisuuden kaavoja vapaiden suuntien uskonnollisiin kiemuroihin. Missä Jumalan Henki toimii, siellä ihmiset kokevat sisäistä vapautta.

Pörssiyrityksen arvot ja vaarat

Entisiin työkuviioihin palaaminen ei ollut helppoa. Kului noin kaksi vuotta ennen kuin Hassinen koki, että "työelämä voittaa".

– Burn out oli sen verran kova kuuri, etten sitä kenellekään toi-

vo. Nyt osaan tunnistaa oireet, jos alkaa mennä liian kovaa.

– Finnairissa olen kokenut 20 vuoden aikana niin karmeimman esimiehen kuin parhaimmat pomot. Tällä hetkellä minulla on loistava esimies, viestintäjohtaja Christer Haglund, Taneli Hassinen kehuu.

Hän on sitä mieltä, että suomalaisia suuryrityksiä johdetaan moraaliltaan kannalta hyvin. Ainakin Finnairilla ja sen johtajilla on terveet arvot. Se ei tarkoita, etteikö koko ajan tulisi olla valppaana ja tutkia toimintatapoja ja käytäntöjä – erityisesti sitä, miten ihmisiä kohdellaan.

– Jos yksilöllä on paljon valtaa, ahneus vaanii koko ajan. Suuri valta ja huonot arvot on vaarallinen yhdistelmä. Etenkin omaa ahneutta vastaan on taisteltava.

Omalla kohdallaan hän näkee kristittyä olemisen vahvuuden siinä, että ihminen ei ole tilivelvollinen ainoastaan itselleen tai esimiehelleen, vaan myös Jumalalle.

– Olen sitä mieltä, että kun on vuorovaikutuksessa Jumalan

kanssa, se pakottaa ottamaan asiat vakavasti. Jos ei suhteuta omaa elämäänsä iankaikkisuutta vasten, kaikki näyttää suhteelliselta, se johtaa relativismiin. Jumala on absoluutti. Raamattu on absoluutti.

Voimaa niin arkiseen työhön ja huimaaviin haasteisiin Taneli Hassinen kertoo saavansa rukouksesta ja joka aamu Raamatun ääreltä. Eikä silloin rukoilla vain siunausta itselle ja perheelle.

– Haluan muistaa kollegoja ja esimiehiä rukouksin ja olen sen heille kertonut. En käännyttä, mutta rukoilen. Toki keskustellaan asioista, jos joku haluaa. Olemme yhtiössä tekemisissä isojen asioiden kanssa. Päätöksillä on vaikutuksia tuhansien ihmisten elämään, Taneli Hassinen sanoo.

– Missä Jumalan Henki toimii, siellä ihmiset kokevat sisäistä vapautta, muistuttaa Taneli Hassinen.

Isä-poikaleiri Säöksissä

Pekka Karjalainen

Isät ja pojat kokoontuivat viidettä kertaa isä-poikaleirille Hyvinkään seurakunnan leirikeskukseen Säöksjärven rannalla tammikuun viimeisenä viikonloppuna.

Leirille oli kutsuttu osanottajia paikallislehden avulla. Mukana tällä kertaa oli kaiken kaikkiaan 21 henkilöä mukaan lukien ohjaajat (yhdeksän isä-poika paria).

Leiriviikonloppuun sää oli varmaan yksi talven kauneimmista. Matkaan lähdettiin perjantai-iltana yhteiskuljetuksella Hyvinkään seurakuntakeskuksen

▼ Juha ja Elias linnaa rakentamassa.

▲ Juha veti leirijumalanpalveluksen – siis leirijumiksen..

pihasta, jonne leiri myös päättyi sunnuntai-iltana.

Perjantai-iltana käytettiin lähinnä toisiin leiriläisiin tutustumiseen. Tutustuminen tapahtui niin, että jokainen isä-poika pari askartelivat kartongista junanvaunun,

▼ Yhteinen pelituokio käynnissä.

joka sisälsi erilaisia lehdistä leikeltäviä tekstejä ja kuvia, jotka kertoivat kyseisestä isä-poika parista, heidän yhteisestä harrastuksesta sekä heidän perheestään ja läheisistään.

Askartelun jälkeen jokainen

▼ Frisbeegolf innosti leiriläisiä.

esitteli oman junan vaununsa ja kertoi sen sisällöstä.

Ne pakolliset makkarat

Osa leirille osallistuneista isistä ja pojista on ollut mukana jokainen kerta, kun leiri on järjestetty. Jarmo oli tällä kertaa mukana Aleksi -poikansa (7v) kanssa. Muilla kerroilla Jarmolla on ollut mukana myös vanhemmat poikansa.

Hänen kertomansa mukaan leirillä on ollut joka kerta erilaista ohjelmaa muun muassa pilkkimistä, RC-autoilla ajamista sekä kaikenlaista muuta mukavaa yhdessäoloa.

Leirin ohjelma oli tälläkin kertaa hyvin monipuolinen. Oli pulkkamäkeä, jossa isät ja pojat laskivat yhdessä samalla pulkalla ja välillä erikseen omilla pulkillaan. Oli myös frisbeegolfia, jossa kilpailtiin joukkueina ja

▼ Jaako ja Teemu ja junanvaunu.

▲ Olli ja Ekku hoitivat musiikkipuolen.

jossa frisbeen heiton tarkkuus oli avainasemassa. Oli fikkarisuunnistusta, joissa rastien kysymykset osoittautuivat yllättävän kiperiksi, jopa joillekin isille.

Oli myös lumiveistoskisa, jossa piti lumesta askarella jokin asia ja muiden joukkueiden teh-

▲ O-P tarkkana pallon kasaamisessa.

tävänä oli arvata, mistä asiasta on kyse. Luonnollisesti, kun keran järvenrannalla majoitutaan talvella, niin ohjelmaan kuului myös saunomista rantasaunalla ja tietenkin rohkeimmat kävivät pulahtamassa myös avannossa. Saunomisen ja avantuinnin jälkeen rentouduttiin rantasaunan takkatulen loimussa ja paisteltiin ne kuuluisat saunamakkarat ja nautittiin myös mehua ja virvokkeita.

Tahtoo lisää...

Leirillä vieraili Hyvinkään seurakunnan kanttori Erkki "Ekku" Hannonen sekä seurakunnan

▼ Jarmo ja Aleksi ottivat mittaa toisistaan korteilla.

www.puheet.fi

nuorisotyöntekijä Olli Savolainen, jotka laulattivat leiriläisiä.

Hyvinkään seurakunnan leirikeskus sijaitsee Säöksjärven rannalla. Leirikeskus on ympäri vuoden erittäin kovassa käytössä. Leirikeskusta on laajennettu vuonna 1995 ja huoneet on osittain remontoitu, siten että jokaisella isä-poika parilla oli oma huone. Majoitushuoneita leirikeskuksessa on yhteensä 14 kappaletta, joista osa kahden, osa kolmen ja jopa neljän hengen huoneita. Leirikeskuksessa on myös erittäin hyvät yhteiset tilat ja ruokasali keittiöineen ja pienine kioskimynteineen.

Leiri onnistui erittäin hyvin. Kaikki leiriläiset olivat erittäin tyytyväisiä leirin antiin. Lasten suusta kuului yksi negatiivinen kommentti. O-P totesi, että tällainen leiritapahtuma saisi olla useamminkin. Toistaiseksi leiri järjestetään vain kerran vuodessa, pääsääntöisesti tammikuun viimeisenä viikonloppuna. Äidit ja tyttäret leiriytyvät aina isä-poika leirin jälkeisenä viikonloppuna eli helmikuun ensimmäisenä viikonloppuna.

Ja ei muuta kun odottamaan seuraavaa Isä-poika leiriä, joka on jo merkitty kalenteriin.

▲ Elias syventyi yksinään pelaamiseen.

TIESITKÖ,
että suurin osa
TOSIMIES -lehden
tilaajista on naisia?

Tee tilaus kätevästi netissä
www.tosimies-lehti.fi

Kristillinen Kirjakauppa
Kotisatama

Neljä tuotetta kymppillä!

Tarjolla on runsaasti kirjoja ja musiikkia!

Katso koko luettelo nettisivuiltamme!

Tarjous voimassa Tampereen myymälässämme ja nettikaupassamme kesä-heinäkuun tai niin kauan kuin tavaraa riittää.

Sörnäisten rantatie 5
00530 HELSINKI
Puh. (09) 7530 990

Puutarhakatu 17
33210 TAMPERE
Puh. (03) 234 2322

www.kristillinenkirjakauppa.fi

Musa laajentaa Lanciaan valikoimaa

Lancia Musa tarjoaa tila-auton muunneltavuudet tyylikkäässä kuorissa ja kompaktissa koossa. Auton muunneltavuus tarjoaa 32 eri vaihtoehtoa, jolloin tilaa saadaan juuri sinne missä sitä tarvitaan. Takapenkit liikkuvat erikseen pituussuunnassa, ja niiden selkänojat ovat kallistettavissa mukavan matkustusasennon löytämiseksi. Takapenkien selkänojat ja penkit voidaan myös kääntää

kokonaan alas, jolloin saadaan täysin tasapohjainen suuri tavaratila. Myös etumatkustajan selkänoja taittuu kokonaan alas ja mahdollistaa pitkien esineiden kuljetuksen. Kaikkiaan 390 litraa vetävä tavaratila kasvaa 460 litraan, kun liikkuvat takapenkit siirretään etuasentoon.

Musan kokonaispituus on vain hieman yli 4 metriä, mikä helpottaa sen pysäköintiä ja käsiteltävyyttä kaupunkiajossa. Ketteryyttä lisää DualDrive-ohjaustehostin. Vaikka Musa on suunniteltu kaupunkiin, on se elementissään myös maantieajossa.

Musan voimanlähteenä toimii taloudellinen ja ympäristöystävällinen 90 hevosvoimaa kehittävä 1.3 Multijet -dieselmoottori. Mukavasti vääntävän moottorin EU-yhdistetty kulutus on vain 4.7 l / 100 km ja CO₂-päästöt 124 g / km. Robotisoidulla DFN-vaihteistolla päästään vieläkin pienempiin kulutuslukemiin.

Hinta: Lancia Musa 1.3 Multijet 16V 21 300 euroa.

Sonyta maailman pienin Full HD -videokamera

Videokamera kulkee nyt näppärästi mukana. Sony'n uusi Handycam® HDR-TG3E solah-

taa vaikka pikkutakin taskuun ja tallentaa häikäisevän terävää AVCHD-videota Memory Stick -muistikortille. 10x optinen zoom, 1920 x 1080 kuvapisteen tarkkuus, 16:9-kuvasuhde, 5.1-monikanavaääni ja 2,7-tuumainen LCD-värinäyttö ovat hämmästyttäviä ominaisuuksia hieman matkapuhelinta suuremmissa videokamerasissa, joka painaa vain 300 grammaa.

Pienistä 32 x 119 x 63 mm ulkomitoistaan huolimatta TG3 on kuvausominaisuuksiltaan täysipainoinen HD-videokamera. Kasvontunnistus hallitsee kerrallaan jopa kahdeksan kohdetta ja säätää terävyyden, valotuksen sekä valkotasapainon automaattisesti oikeaksi. Lisäksi laitteen videopakkaus suosii ihmiskohdeita.

TG3E:n koon salaisuus on pieni tallennusmedia eli Memory Stick PRO Duo -muistikortti. Vakiona tulevalle neljän gigatavun kortille sopii parhaalla laadulla 25 minuuttia videota. Tinkimällä hieman tarkkuudesta tallennusaika venyy 85 minuuttiin. Lisätarvikkeena myytävälle 16 gigatavun kortille sopii jopa kuutisen tuntia materiaalia kerrallaan.

TG3E-kameralla kuvattu materiaali voidaan helposti siirtää DVD-levylle tai tietokoneen kiintolevylle vakiovarusteisiin kuuluvan telakan avulla. Kameran mukana tulee Picture Motion Browser -ohjelmisto. Myös kuvauskohteiden karttasijainti on käytössä, jos kuvauksessa käytetään lisätarvikkeena saatavaa GPS-paikanninta. BRAVIA Sync -toiminto helpottaa videotosten tai still-kuvien katselua Sony'n taulutelevisiosta.

Kelloutuuksia victorinoxelta

Sveitsiläisen Victorinox Swiss Army Dive Master 500 -kellovalikoiman vesitiiviyys on peräti 50 atm / 500 M, eli se soveltuu myös laitesukeltajien käyttöön.

Muotoilu ja materiaalit soveltuvat hyvin myös muiden vaativien urheilulajien harrastajille. Runko on ruostumatonta jaloterästä (316L), safiirilasi on naarmuuntumaton ja heijastamattomaksi käsitelty. Hyvin sivuilta suojattu nuppi on ruuvilukitteen. Luminoivien osoittimien ja suurikokoisten indeksien ansiosta kellonaika on luettavissa helposti ja tarkasti.

Ajastinrenkaan mekanismissa on 120 hammasta, säätö on erittäin tarkka ja pehmeätoiminen. Päivämääränäyttö on kellotauluun integroidun suurennuslasin alla. Kellotaulun värin voi valita neljästä: hopea, musta, sininen tai oranssi. Läpimitta 43 mm. Ranneke on joko terästä tai luonnonkumia.

Victorinox Dive Master 500 suositushinnat ovat 424 – 495 €.

Alpnach on Sveitsin Ilmavoimien Cougar-helikopterien tukikohta. Siitä on saanut nimensä myös Victorinox Swiss Army Professional -kellojen uusin mallisto.

Paitsi nimi, myös muotoilu on saanut innoitusta ilmailusta. Automaattikoneistolla ja ajanotto-ominaisuuksilla varustetun kellon sekuntiosoitin on kuin

helikopterin nelilapainen roottori, ja kaikissa malleissa ajastinrenkaan asteikko on tehty "lähtölaskenta"-periaatteelle. Asteikko ilmoittaa paljonko aikaa valittuun hetkeen on jäljellä; ei sitä, paljonko aikaa on kulunut lähtötilanteesta niin kuin tavallisesti ajastinrenkaissa.

Alpnach-valikoimaan kuuluu:

- Automaattikoneistolla (Valjoux 7750) varustettu kronografi, ajanotto ¼-sekunnin tarkkuudella. Ajanoton näytöt ovat isokokoiset, 30 min. ja 12 tuntia. Ranneke joko nahkaa tai terästä. Teräsrannekkeen ulomaiset lenkit, kellon painikkeet, nuppi ja ajastinkehän ulkokehä on PVD-pinnoitettu mustiksi. Kellon läpimitta on 43 mm.

- Automaattikoneistolla (ETA 2824-2) varustettu peruskello teräsrannekkeella. Läpimitta 41,5 mm.

- Kvartsikoneistolla (ETA 251.262) varustettu kronografi, ajanotto 1/10 sekunnin tarkkuudella. Teräsranneke. Läpimitta 41,5 mm

Victorinox Swiss Army Alpnach-kelloissa on naarmuuntumaton, heijastamattomaksi pinnoitettu safiirilasi ja keskinopeusasteikko. Vesitiiviyys 10 atm / 100 M.

Suositus hinnat 676 – 1418 euroa.

Uusi, kolmannen sukupolven Subaru Forester

Suosittu Subaru Foresterin kolmas sukupolvi on edeltäjiään huomattavasti suurempi. Lisäsentit on hyödynnetty tehokkaasti sisätiloissa matkustajien ja tavaratilan hyväksi. Kasvaneesta koosta huolimatta Forester on säilyttänyt näppäryytensä ja helpon käsiteltävyytensä myös kaupunkiajossa.

Nyt markkinoille saapuvan kolmannen sukupolven Subaru Foresterin vahvuus on sen tapa yhdistää matkustusmukavuus, ajettavuus ja maasturimaiset ajo-ominaisuudet, joilla pärjää tilanteissa kuin tilanteissa. Uusi Forester on suunniteltu aktiiviseen elämäntapaan ja jokapäiväiseen ajoon niille, jotka arvostavat autossaan mukavuutta, suorituskykyä, turvallisuutta sekä monipuolista muunneltavuutta.

Uusi Forester on helppo erottaa edeltäjistään jo uuden ulkonäön ansiosta, malli on saanut farmarimaiseen edeltäjiään verrattuna lisää kokoa ja jyrkyyttä.

Näyttävyyden lisäksi uudistuksilla on haettu käytännöllisyyttä. Muun muassa ajotietokoneen näyttö ja navigaattori on sijoitettu korkealle kojelautaan, jotta ne ovat paremmin kuljettajan nähtävillä.

Voimanlähteenä Foresterissa on 2,0-litrainen bensiinimoottori, joka on luonnollisesti Subaru linjan mukaisesti boxerimoottori. Yhdistetty polttoaineenkulutus on 8,4 litraa sadalla kilometrillä ja CO₂-päästöt alle 200g/km.

Moottorin suurin teho on 110 kW (150 hv) ja vääntömomentti 196 Nm/3200 r/min, vääntöä on tarjolla aiempaa enemmän alhaisilla ja keskialueen kierrosalueilla.

Foresterissa on Subaru'n tuttu symmetrinen nelivetojärjestelmä, joka siirtää voimaa kaikkiin neljään pyörään ja ehkäisee näin ali- tai yliohjautuvuutta.

Tuore tutkimus: Potilaille suositellaan liian harvoin verenpaineen kotimittausta

Arviolta 1,5 miljoonaa suomalaista kärsii kohonneesta verenpainesta. Uusi tutkimus osoittaa, että terveydenhoidon ammattilaiset tulevat suositelleeksi vain harvoin verenpaineen kotimittausta potilaille, joilla on kohonneet veren arvot.

TNS Gallupin ja Microlifen verenpaineen kotimittausta käsitelleeseen tutkimukseen haastateltiin 640 kohonneesta verenpainesta kärsivää suomalaista.

Tutkimuksen mukaan tervey-

denhuoltohenkilöstö ei ole koskaan suositellut verenpaineen kotimittausta 20 % verenpainepotilaista. 39 % verenpainepotilaista kertoo saaneensa kotimittaussuosituksen muutamia kertoja ja 19 % yhden kerran, vaikka kotimittamisesta nähdään monia etuja.

Miehet ovat naisia ahkerampia mittaamaan verenpainetta kotona: 40 % miehistä kertoo tekevänsä kotimittauksia vähintään viikoittain, kun vastaava luku naisten kohdalla on 31 %. Eniten verenpainetta mittaavat kotonaan henkilöt, joille terveydenhuoltohenkilökunta on suositellut kotimittamista.

Uusi designmatkapuhelin

LG:n ensimmäiset Black Label -designmatkapuhelimet LG Chocolate ja LG Shine näyttävät mainetta ja nostivat LG:n designpuhelimien valmistajien joukkoon. LG PRADA -erikoispuhelimien lanseeraus vahvisti designpuolta ja LG:n asemaa muotoilun saralla. LG PRADA ei kuitenkaan kuulunut Black Label -sarjaan. LG:n Black Label -sarjan seuraavan mallin valmistus on jo loppusuoralla, ja lanseeraus vahvistaa entisestään LG:n asemaa matkapuhelinalan innovaattorina.

Tuleva Black Label -matkapuhelin on sarjan kolmas tuote. Kuoren alle kätkeytyy edistynyt ja älykäs tekniikka ja hienostuneita toimintoja sekä 5 megapikselin kamera. Sarjan aikaisempien mallien tapaan uuden matkapuhelimen konsepti noudattaa nykytrendejä. Muotoilu on ajattoman tyylikäs, ja materiaaleina ovat hiilikuitu ja karkaistu lasi.

PALVELEVA – MONIPUOLINEN – NOPEA

1 KASSATALON kuvapörssi
HYVINKÄÄ

KAUPPALANKATU 2 • 05800 HYVINKÄÄ
PUH. (019) 439 470 • FAX (019) 439 650
WWW.KPFOTO.COM

BAYERN CAR OY

LUOTETTAVA AUTOVALIKOIMA SEINÄJOELLA

Seinäjoen toimipisteestä tunnetusti laadukkaat:

Henkilöautot
Pakettiautot
Kuorma-autot

Toimitamme myös tilauksesta toivettasi auton, käy osoitteessa www.bayerncar.com

Bayerncar Oy
Päivöläkatu 32
60120 Seinäjoki
Tel. +358-6-4126336
Gsm. +358 44 0126336
Fax. +358 6 4126337

www.bayerncar.com

Tervetuloa!

Tarvitsetko luotettavaa apua uusien liikeyhteyksien luomiseen Pohjoismaissa ja Baltiassa?

Martti Issakainen Consulting

Soita 050 552 5919
marttii@hotmail.com

Kristityn motoristin asialla

Kai Suonoja

Toukokuinen lauantaiamu valkeni aurinkoisena ja lupaili kesäisen lämmintä ajopäivää kohti Suomen lounaisrannikkoa ja motoristien ajokauden avaustapahtumaa Liedon kirkolla.

Tätä päivää olin odottanut jo talvesta saakka, kun päätin osallistua valtakunnallisesti laajaan motoristikauden avaustapahtumaan. Oloni oli hieman jännittyneen odottavainen pukiessani lähtöamuna nahka-asusteita päälle-

▼ Mooseksen Parta viihdytti meitä Kupittaan.

ni. En tiennyt etukäteen paljoakaan tästä reissusta, mikä tietysti vaikutti ja lisäsi kutkutusta vatsanpohjassa.

Liput liehuen matkaan

Liityin vuoden vaihteessa Gospel Riders –motoristiporukkaan, ja meillä oli sovittu kokoontuminen tätä reissua varten Myllylammen Shellillä kyseisenä aamuna. Saavuttuani tapaamispaikalle sormet hieman kohmeasta kankeana ehdin vielä tankata 500 cc GPZ Kawasaki, joka on uskollisesti palvellut aikaisempiakin ”ratsumiehiä” lähes kahdenkymmenen vuoden ajan.

Paikalle oli saapunut parikymmentä pyörää kuljettajineen sekä muutamia matkaseuralaisia, joiden kanssa kokoonnuimme piiriin pyytämään Taivaan Isältä

▲ Gospel Ridersit oli kutsuttu Romana Managementin toimitiloihin kahville.

suojelusta ja varjelusta tulevaan matkaamme.

En ollut tavannut heistä aiemmin montaakaan, mutta he otivat minut lämpimästi vastaan ja koin kuuluvani joukkoon, mikä lämmitti erityisesti mieltäni. Lisäksi kuulimme, että tv:n kuvausryhmä on jossain parikymmenen kilometrin päässä kuvaamassa meitä eräaseen tosiv ohjelmaan.

Lähdimme liikkeelle parijonossa limittäin ajaen, jotta matkanteko olisi sujuvaa, eikä jono muodostuisi tavattoman pitkäksi. Edellä ajavissa kahdessa moottoripyörässä, keskellä ryhmää ja takimmaisella moottoripyörällä oli Gospel Ridersin lippu liehu-

massa satulan takana kertoen

porukkamme tarkoituserästä.

Ratsuväki saapuu kaupunkiin

Ajaessani siinä ryhmän keskivaiheilla, seurasin vastaan tulevien ja risteyksissä seisovien ihmisten reaktioita ja ilokseni näin paljon hymyileviä ja kiinnostuneita näköisiä katseita, jotka jostain syystä liikuttivat mieltäni ja tunteitani. Siinä Turkuun kohti ajellessamme jäi mieleeni myös Salon kohdalla tien ali virtaavan joen välke, auringonlämpö ja tuomien huumaava tuoksu, unohtamatta läheisen maatalosta tulvivia tuoksujia.

Raision läpi ajaessamme tunsin, kuinka ratsuväki karauttaa kaupunkiin liput liehuen ja ilosanomaa tuoden sillä luottamuk-

▼ Seisovapöytä oli katettu vahvalla ilmaisella ruualla. Gospel Ridersit lahjoittivat satoja motoristiraamattuja halukkaille.

sella ja vallalla, jonka Kristus on meille antanut samalla velvoittaen meitä viemään sanomaa kaikkeen maailmaan. Meidät oli kutsuttu Aurajoen rantaan Seppo Romanan yrityksen toimitiloihin kakkukahveille, jonne saapuivat myös muualta Suomesta tulleet kymmenet GR:n jäsenet.

Kiinnostusta myös maallisella puolella

Sieltä suuntasimme satapäisenä joukkona kohti Kupittaan urheilupuistoa, jossa jo odottivatkin tuhannet motoristit nahkapuvuissaan helteisestä säästä nauttien.

Kello 13 lähdimme poliisin saattueessa marssivauhtia päämääränämme Liedon vanha kirkko noin 20 km päässä Turusta. Olimme saattamassa evankeliumia motoristien keskuuteen, mutta myös niiden satojen ja jopa tuhansien ihmisten tieltäväksi, jotka seurasivat katujen varsilla, ylikulkusilloilla ja teiden

▼ Kirkkopihan aidatkin olivat hyvässä käytössä.

▼ Papit odottivat pääsyä jakamaan ehtoollista. Huomaa vasemmalla seisovan papin kasukan alla pilkottava nahkainen motoristiliivi.

vuosi vuodelta.

▼ Liedon vanha kivikirkko tarjosi upeat puitteet.

Jumala on meidät yhdistänyt

Paikallinen puhallinorkesteri toivotti meidät tervetulleeksi ja kirkon pihalle pystytetyllä lavalla meille musisoi Juha Tapio koskettavilla ja herkällä kappaleillaan.

▼ Paikalla oli ainakin kolmesta eri kristillisestä mp-kerhosta osallistujia.

Seurakuntapastori Merja Hermosen ja kappalaisen Pauliina Uhinki-Suomisen puheiden aikana ajattelin, kuinka suuren joukon uskosta osattomia ihmisiä tämä tapahtuma tavoittaa. Katsellessani tuhansia ihmisiä kirkon pihalla kuuntelemassa Sanan julistusta, ajattelin kuinka saarnattu Jumalan elävä Sana ja Jumalan Pyhä Henki tekevät työtään ihmisen sydämessä saaden kyvyn vastaanottaa armon ja iankaikkisen elämän Kristuksessa. Jeesuksen elämä ihmisessä vaikuttaa syntien anteeksisaamisen, todellista elämäniloa ja jumalallista rakkautta lähimmäistään kohtaan.

Tätä jumalallista rakkautta ei voi meiltä viedä mikään, sillä Jumala on yhdistänyt meidät itseensä Jeesuksen veren kautta. Hänessä meillä on kaikki, mitä tarvitsemme iloksemme myös arkiseen elämäämme – vaikka moottoripyöräilyn.

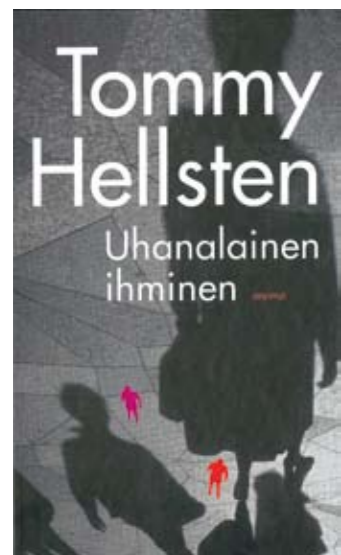
UHANALAINEN IHMINEN

Tommy Hellsten on jälleen lähtenyt liikkeelle ihmisen ja ihmisyyden puolesta. Kirjassaan "Uhanalainen ihminen" hän tarkkailee yhteiskunnan ilmiöitä kriittisesti ja esimerkein höystettynä.

Takakannen voimakas ilmaus, 'Barrikadeille ihmisen puolesta' kertoo paljon kirjan sisällöstä ja sen tavoitteista.

Kirjan alkuvuilla Hellsten toteaa, että lapsen perusoikeuksiin kuuluu lupa olla aidosti lapsi ennen nuoruutta ja aikuisuutta.

Hän myös mainitsee herkimpien reagoivan "terveimmin" yhteiskunnassa missä ihmisyyys on "ulkoistettu" ja virtuaalimaailmassa ihminen yrittää hoitaa asioitaan ja monien turhautuvan mutkikkailla virtuaalimaailman poluilla.

Tommy Hellsten: Uhanalainen ihminen, Kirjapaja 2008.

Kirjassa luodaan katsaus nuoruuden ihannointiin, minkä kirjailija toteaa olevan pakoa ja irtiotta kuolemasta, mikä pyritään siivoamaan "maton alle" ja unohtuksiin.

Ennen kysyttiin lähellä olevilta aikuisilta neuvoa ja opittiin heidän tekemisistään, mutta nuoruuden ihannointi on nyt vallalla.

Luvussa, Median metatodellisuus ja elämän viihteellistäminen Hellsten ruotii median valtaa ihmisten tajunnan muokkaajina ja hauskein esimerkein valaisee tä-

män vallankäytön vääristymiä.

Hellsten katsahtaa kirjassaan kvartaalitalouden haasteisiin, joissa ihminen usein unohtetaan ja tuo esille suuret käyttämättömät resurssit naistyöntekijöissä, jotka palaavat äitiyslomalta ja lapsia johtaessaan ovat saaneet monenlaisia taitoja, joka olisivat käytettävissä työelämässä.

Luvussa "Ihmistä etsimässä" kirjailija tuskailee moottoriipyöränsä navigointilaitteen korjauksen kanssa, internet ja puhelin ovat kovassa käytössä, mutta ratatat pyöivät hitaasti ja turhautuminen saa valtaa "asiakaspalvelun" kylmässä maailmassa. Jopa käsitteet kuten viha ja epätoivo ovat aistittavissa navigaattorin korjausta odottaessa.

Mielenterveyden haurauden kanssa painiskeleva Anna (nimi muutettu) valaisee vaikeuksia, joita hän kohtaa yhteiskunnan "määrätessä" hänen kuntotamisosielmastaan, vaikka Annalla itsellään olisi erilaisia visioita järkevistä rahojen ohjaamisesta kuntoutustyössä.

Kirjassa luodaan katsaus Tammissaaren sairaalan synnytysosastoon, joka on tullut tunnetuksi ihmisläheisestä toiminnastaan, mutta ollut myös vastatuuleissa ja on lakkautusuhan alla.

Kouluun kasvuympäristönä katsahdetaan ja esimerkkinä on Käpylässä sijaitseva Yhtenäiskoulu, joka sekini on vaarassa "sortua" tehokkuusajattelun paineissa.

Luvussa Taistelu tasa-arvosta luodaan katsaus erilaisiin ideologioihin, tutkaillaan oikeiston ja vasemmiston olemusta ja tavoitteita sekä todetaan tasa-arvotavoitteiden koskevan useimmiten talouden asioita.

Samassa luvussa Hellsten kannustaa miehiä sekä naisia säilyttämään niitä eroja, joita heissä on ja toteaa kuinka feminiinisuuden ja maskuliinisuuden kentässä voi elää terveellä tavalla se "jännitys", joka pitää elämän "generaattoria" pyörimisliikkeessä. Kypsästi maskuliininen mies uskalleta olla haavoittuva ja tarvittava, todetaan ja viitataan puhtaalle miehiseen uhoon,

jossa naisuutta halveksitaan ja mitätöidään.

Kirjan kirjoittaja tuo rohkeasti esille pelkojaan miehen ja naisen erilaisuudesta kirjoittaessaan. Hän tiedostaa mahdollisuuden tulla väärinymmärretyksi vahingossa tai aivan tarkoituksella.

Hellsten tarkastelee hengellisyyden, unelmien ja rakkauden uuden renessanssin tärkeyttä ja paljastaa kirjan loppupuolella erään unelmansa toteutumisen.

Työnimellä Ihminen tavattavissa aloitetaan projekti ihmisyyden ja ihmisen arvon palauttamiseksi ja jäämme odottamaan Ihminen nousua hänelle kuuluvaan arvoonsa.

Samuel Saesvirta

LAPSI JA TRAUMA

Traumatisoitunut lapsi voi syylistää itseään vanhempansa kuolemasta. Maagisen ajattelun kolmevuotias voi kuvitella, että jos hän olisi ollut äidille kiltimpi, äiti ei olisi jäänyt auton alle. Lapsi voi uskoa pystyvänsä palauttamaan äidin takaisin maan päälle pelkän ajatuksen voimalla. Kolmevuotiaalle on liian hankala tajuta kuoleman lopullisuutta ja sitä että kuolema koskettaa kaikkia ihmisiä. Psykologi Soili Poijulan monipuolisessa ja perusteellisessa kirjassa Lapsi ja kriisi: selviytymisen tukeminen annetaan aikuiselle keinoja ymmärtää ja tulkita oikein traumatisoitunutta lasta. Kirjassa korostetaan vierellä elämistä, saatavilla olemista ja tilan antamista surulle.

Lapsen suru on usein puuskittaista. Lapsi voi tulla äkkiä

Soili Poijula: Lapsi ja kriisi –selviytymisen tukeminen, Kirjapaja 2007.

puhumaan kuolleesta äidistään ja palata seuraavassa hetkessä takaisin leikkieihinsä ikään kuin mitään ei olisi tapahtunut. Lapsen suru ja pelko yleistyvät usein. Surun ja pelon voivat laukaista televisiosta ja lehdistä näkyvät kuvat. Traumatisoitunutta lasta voi olla vaikea ymmärtää. Lapsi voi eristää tunteensa, käyttäytyä ulkoisesti täysin kylmästi. Aikuisen luulee lapsen selvinneen traumasta hyvin. Todellisuudessa lapsi ei edes ole aloittanut trauman käsittelyä.

Keskeistä on oikeiden kysymysten esittäminen ja syyllisyyden vähentäminen. Aikuisen voi kysyä lapselta, mitä tämä olisi voinut tehdä toisin ja mitä hän teki oikein ennen traumaattista tapahtumaa, sen aikana ja tapahtuman jälkeen? Aikuinen avustuksella lapsi oppii muodostamaan mielellään onnistumistarinan, jonka avulla hän voi päästä trauman yli. Aikuisen voimaannuttaa lapsen antamalla tälle tietoa, tukea, rohkaisua, vieressä olemista ja tilaa surra omalla tavallaan ja omassa tahdissaan.

Katariina Järvinen ja Laura Kolbe: Luokkaretkellä hyvinvointiyhteiskunnassa – Nykysukupolven kokemuksia tasa-arvosta, Kirjapaja 2008

Jugend-taloissa kasvaneet hurrattavat junalla Espoon kalsean kerrostalolähiön ohi. Ryhmän jäsen kertoo kovaäänisesti hyväosaiselle ystävälleen, miten on rumia taloja ja kuinka hän on keskusta-asuja, eikä koskaan voisi asua lähiössä. Ryhmän valistunein kuuntelee korvat punaisina rumiin talojen arvosittelijaa. Hän on porukan ainoa,

joka tajuaa, että köyhäily ei ole useinkaan oma valinta. Köyhyys ja elämän pakkorako kulkevat usein suvunperintönä myös Suomessa, vaikka kaikilla on paperilla samat mahdollisuudet sivistää itseään ja edetä elämässään.

Köyhä muuttaa sinne minne on varaa. Hän syö sitä mihin on rahaa ja ostaa vaatteensa halpahaallin alennuskorista. Hän ei matkusta eikä syö äyriäisiä. Sosiaalipsykologi

Katariina Järvinen kirjoittaa kirjassa Luokkaretkellä hyvinvointiyhteiskunnassa, miten yliopistolla opiskelijat ovat jakautuneet kahteen kastiin, niihin joilla isi maksaa ja niihin joilla ei maksa.

Jos isi maksaa, voi nuori köyhällä aikansa opiskelijana ja tehdä muutaman kerran pääainetta vaihdettuaan paluun isiltä saatuun työololäisäsuuntoon. Köyhän lapsi voi uskotella kuuluvansa samaan sakkiiin, ennen kuin hän löytää itsensä lastenrattaita työntelevänä varattomana asuntosäästäjäänä tai vuokralaisena kalseasta lähiöstä harmaiden betonitalojen keskeltä. Juopa hyväosaiseen opiskelijaan on taas revennyt.

Opiskeluaikainen tasa-arvo olikin vain kuvittelua. Katariina Järvinen ja Laura Kolben kirjoittamassa oivaltavassa Luokkaretkellä hyvinvointiyhteiskunnassa -kirjassa pohditaan eriarvoisuutta ja taustan merkitystä sijoittumisessa yhteiskuntaan. Koti ei anna vain taloudellista pääomaa ja valinnanvapautta. Oikea tausta opettaa erottelemaan asioita tyylitietoisesti.

Kulttuuripääomaa kotoaan kerännyt osaa herkkutiskiltä valita oikeat juustot, pikkusuolaiset ja vihannekset. Kulttuuripääomaan tutustumaton syö tyylittömästi tarjousmaksalaitikkoaan, eikä tajua mitä pahaa siinä on. Ei siinä olekaan, mutta yhteiskunta toimii paljolti hyväosaisten ehdoilla ja näkymättömillä säännöillä. Vaatimattomista oloista tuleva joutuu seikkailemaan hyväosaisten cocktail-tikkumaailmassa pikkurilli jäykästi pystyssä, vaikka hän on epävarma itsestään, puheutumisen rooliin lapsen persoonallisuuden kehityksessä.

Ei ihme että Suomen yleisin

lause taitaa olla silloin meinasin sanoa. Hyväosainen sanoo, kun huonoosainen meinaa. Kirjoittajina Järvinen ja Kolbe täydentävät kivasti toisiaan. Järvinen isä oli tehdastyöläinen ja äiti siivooja. Euroopan historian professori Laura Kolbe on kotoisin toimittaja-äidin ja ekonomi-isän kulttuuriperheestä, jossa lasten pitkä opinpolku oli yhtä selvää kuin monipuoliset kulttuuriharastuksetkin.

Janne Viljamaa

VIRTAHEPO

Kirjassaan "Virtahepo työpöydällä" Tommy Hellsten kartoittaa vaikeuksia, joita kohdataan kun keskeneräiset ihmiset, joiden oma sisäinen kasvu vaatisi huomiota kohtaavat vaikeuksia työelämän vaativilla poluilla.

Kirja on ilmestynyt jo vuonna 1998, jonka jälkeen sitä käytettiin työelämän parissa niin Suomessa kuin Ruotsissakin.

Uuden suomenkielisen laitoksen tarkoituksena on saavuttaa laajempi lukijakunta ja uudistetussa esipuheessa kirjailija tuo esille, kuinka työpaikoille pesiytynyt pelko on omiaan tappamaan luovuutta ja hän toteaa myös kuinka levollisuus on tehokkuuden syntypaikka.

Tommy Hellsten: Virtahepo työpöydällä, Kirjapaja 2007.

Hellsten painottaa ihmisten johtamisen tärkeyttä pelkän asijohtamisen sijaan.

Kirjan alkupuolella luodaan katsaus omien vanhempien suhtautumisen rooliin lapsen persoonallisuuden kehityksessä.

Kirjailija toteaa, kuinka virta-

hepoperheissä todellisuus vääristyy. Hän tuo esille erilaisia selviytymisstrategioita ja niiden syntymekanismia.

Valesankari, taakankantaja, syntipukki, näkymätön lapsi ja naurattaja ovat roolihahmoja joita lapsi ottaa eläkseen, jos hän ei ole uskaltanut tulla näkyväksi ja todelliseksi omana itsenään. Kirjassa todetaan näiden hahmojen voivan siirtyä lapsen mukana aikuisuuteen, ellei paranemisprosessi lähde käyntiin.

Hellsten tuo esille kuitenkin mahdollisuuden muutokseen luvussa Rooleista vapautuminen.

Hän painotta kuinka menneisyys on uskallettava kohdata ennenkuin todellinen parantuminen voi alkaa.

Hellstenin sanoma mukailee

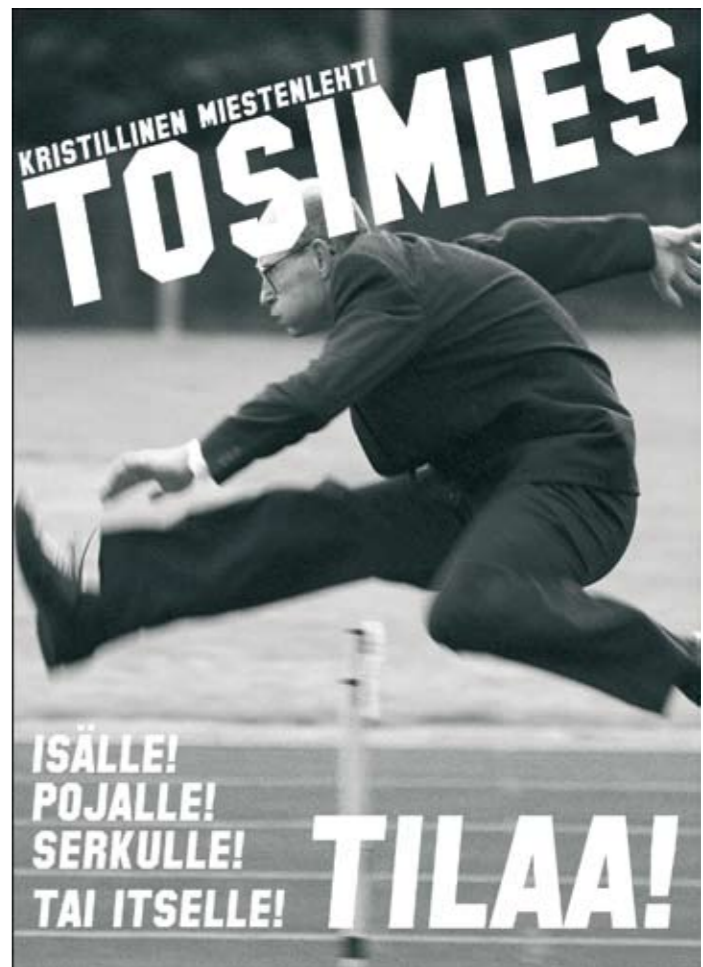
Suuren Opettajan linjaa 'totuus on tekevä teidät vapaiksi'.

Kirjassa tutkaillaan AA-liikkeen tehoa ja vertaistuen tärkeyttä paranemisessa.

Luvussa "Interventio" kirjailija-terapeutti esittelee toimintamallin (väliintulo-interventio) ongelmahenkilön toimiin puuttumisena, jos asianomainen ei itse herää todellisuuden näkemiseen. Hän tuo esille tämän intervention erilaisia vaiheita ja toimintamalleja esimerkein höystettynä.

Uskon kirjan antavan lukijalle ajatuksia sisäisen paranemisen tiellä ja kenties löytävän omasta käytöksestään aiheita muuttumisen tielle lähtemiseen. Joku on sanonut ettei ole muuta vakaata ja pysyvää kuin muutos.

Samuel Saesvirta

Jututimme keväällä Bosniasta kotiutuneita rauhanturvaajia, sotilaspastorina toiminutta Martti Lammiä ja omien sanojensa mukaan 'rivirauhanturvaaja' Mika Torkkoa.

Hengellisyys korostuu

Teologian professori Osmo Tiiliän kerrotaan todenneen: "kirkko on olemassa siksi, että täällä kuolla." Se, mitä uskotaan ihmiselle tapahtuvan kuoleman jälkeen, erottaa suuret uskonnot toisistaan. Lisäksi kuoleman läheisyys saa ihmisen herkistymään hengellisille asioille.

– Tämän päivän tilanne Bosnia-Hertsegovinassa on vakaa, mutta muisteltaessa aiempia traagisia tapahtumia hengellisyys korostuu, toteaa Martti Lammi. – Samoin kuultaessa "läheltä piti" –tapauksista, varsinkin mikäli vaaratilanne on kohdistunut rauhanturvaajaan. Raavas ja karukin sotilas myöntää asioiden olevan, ainakin joissain tapauksissa, korkeammassa kädessä.

Sotilaspastorin rooli

Sotilaspastori on selkeästi yhteisön jäsen, eläen lähellä miehiä ja toimien mukana erilaisissa aktiviteeteissa.

– Jos pastori ei lähesty miehiä, niin miksi miehet lähestyisivät pastoria? Rauhanturvaoperaatioissa pastori kuuluu joukkoon, on toivottavasti "yksi meistä". Luonnollisestikin ihmiset, sotilaspastoritkin, ovat erilaisia ja kaikkein tärkeintä on aitous. Jos yrittää väkisin vääntää itseään johonkin rooliin, tulos on tuskin kovin onnistunut ja luottamusta herättävä, muistuttaa Lammi.

Rivirauhanturvaajan silmin katsottuna on Mika Torkon mielestä tärkeää, että puolustusvoimat on antanut sotilaille mahdollisuuden tukeutua niin hyvässä kuin pahassa sotilaspastorin puoleen. Joillekin voi olla jopa helpompaa keskustella pastorin kanssa kuin kaverille, joka asustaa viereisessä körmässä eli "huoneessa". – Itse kun toisinaan jutustelin niitä näitä pastorin, siis Martin kanssa, havahduin kuinka syvästi keskusteluihin päädyimme. Se että olisiko jonkun muun kanssa keskustelut löytäneet niin syvällisen sävyn, onkin kysymysmerkki, Torkko naurahtaa.

Kaikissa rauhanturvaoperaatioissa, joissa suomalaisia rauhanturvaajia on mukana, joukkoon kuuluu sotilaspastori. Rauhanturvaajan arjessa sotilaspastorin läsnäolo ei välttämättä juuri näy, mutta joskus auttaa jo tieto siitä, että tarvittaessa pastori on tavattavissa.

Tukea ja lohdutusta

Rauhanturvaajat muodostavat oman yhteisönsä ja ainakin suomalainen rauhanturvaaja saa nauttia myös yhteisön tuesta. Joskus on kuitenkin helpompaa puhua jollekin muulle, kuin palvelustoverille, jonka kanssa on tekemisissä päivittäin. Palvelus rauhanturvatyössä kestää yleensä 6 kuukautta tai vuoden ja tuona aikana saattaa tapahtua muutoksia lähipiirissä kotona Suomessa. Ikävien uutisten yllätyksessä tuttu, vaitiolovelvollinen

sotilaspastori on luotettavaa juttuseuraa. Eiten pastorilta odotetaan Martti Lammin mukaan kuuntelemista sekä tukea ja lohdutusta vaikeassa tilanteessa. Hän kertoo yllättyneensä ensimmäisellä missiollaan, kuinka "tavanomainen" kynnys puhutella pastoria oli pois. Toisinaan keskustelut alkavat tunnustelemalla ja vaatii paljon, että sotilas alkaa keskustella henkilökohtaisista asioista. Kuitenkin, kun keskustelussa päästään asiaan, asioista puhutaan suoraan ja

▲ Hengellisiä tilaisuuksia valmisteltaessa on tavallista paremmat mahdollisuudet ottaa huomioon erilainen tilanne ja kohderyhmä; Bosnia-Hertsegovinassa pääsiäismessu järjestettiin suomalaisten messissä.

niiden oikeilla nimillä.

– Ehkä tämä on jollain lailla kytköksissä sotilaalliseen suora- viivaisuuteen, hän lisää.

Jalkapallosta panimoon

Olosuhteet eri rauhanturvaoperaatioissa saattavat olla hyvinkin erilaisia ja tämä luonnollisestikin vaikuttaa myös siihen, minkälaisia aktiviteetteja kaivataan ja voidaan järjestää. Yksi tärkeimmistä pastorin järjestämistä aktiviteeteistä ovat "papin retket".

– Papin retkillä tutustutaan toimialueen tai sen lähiympäristön historiallisesti ja kulttuurillisesti merkittäviin kohteisiin. Kohteisiin tutustumisen lisäksi

yhteisten retkien tavoitteena on tarjota virkistävää vaihtelua ja vahvistaa suomalaisten rauhanturvaajien yhteishenkeä, Martti Lammi selvittää.

Papin retket ovat ainakin Bosnia-Hertsegovinassa olleet erittäin suosittuja – papin retkillä on käyty hänen kertomansa mukaan mm. ortodoksikirkossa, moskeijassa, luonnonpuistossa, Suomi-Serbia jalkapallo-ottelussa sekä panimoravintolassakin.

Perinteisempiä aktiviteettejä ovat puolestaan itsenäisyyspäivän ja muiden juhlien paraateissa järjestettävät kenttähartaudet sekä juhlapyhien, kuten joulu ja pääsiäinen, jumalanpalvelukset. Lisäksi olosuhteista riippuen on järjestetty ehtoollishartauksia tilanteen ja tarpeen mukaan.

Hengellinen toiminta

Rauhanturvatyössä, kaukana tutusta elinympäristöstä ja rakkaista ihmisistä, tulee esiin uudenlainen yhteisöllisyyden tarve. Palvelustovereita saatetaan kutsua rauhanturvaajaveljiksi ja varsinkin tärkeimpien juhlapyhien – joulun ja pääsiäisen – vietosta muodostuu eräänlaisia perhejuhla.

– Hengellinen toiminta muodostuu osaksi yhteisöllisyyttä, mikä näkyy huomattavasti aktiivisempänä osallistumisena verrattuna hengellisiin tilaisuuksiin osallistumiseen kotona, Lammi huomauttaa.

Toisaalta tilaisuuksia valmisteltaessa on tavallista paremmat mahdollisuudet ottaa huomioon erilainen tilanne ja kohderyhmä, esimerkiksi Bosnia-Hertsegovinassa pääsiäismessu järjestettiin suomalaisten messissä.

– Itse en ole "harras kristitty", mutta pidin joka kuukausi järjestettävistä hartauksista erittäin hyvinä tilaisuuksina hiljentyä ja rauhoittua hetkeksi. Sain mahdollisuuden jättää kaiken muun ulkopuolelle ja olla osa hartautta, muistelee Torkko.

Osa sotilasta saattaa tuntea olonsa vaivautuneeksi hengellisissä tilaisuuksissa, kun yhtäkkiä joutuu pysähtymään. Tavallisesti riittää, että menee joukon mukana ja tekee sen, mitä annetaan tehtäväksi. Yleensä ei ole tarvetta, eikä aina aikaakaan alkaa pohtia asioita pintaa syvemältä, toteaa Lammi.

Tarvitaanko pastoria?

Tässä varmaankin luvut puhuvat puolestaan. Suomi ei lähetä yhtään turhaa miestä rauhanturvatyöihin. Joukko on juuri sen kokoinen, että se pystyy toteuttamaan sille tarkoitettua tehtävää. Kun Bosnia-Hertsegovinassa suomalaisten rauhanturvaajien vahvuus laski alle sadan, katsottiin tarpeelliseksi säilyttää pastorin tehtävä. Tällöin pastorille, kuten monelle muullekin, kuului vastuuta myös muista tehtävistä.

Odotukset pastorin suuntaan voivat Lammin mukaan olla monenlaisia. Silloin, kun rauhanturvaoperaatioissa tilanne on räjähdyksaltis ja toimintavalmius korkealla tasolla, on helppo ymmärtää papin tarpeellisuus.

– Kun kuolemanvaara on konkreettinen, on papin hyvä olla saatavilla.

Rauhanturvaoperaation jatkuessa operatiivinen tilanne oletettavasti rauhoittuu. Silloin,

kun toiminnallinen tekeminen ja vaara kohdata väkivaltaa vähenee, pastorilla on edessään toisenlaisia haasteita.

– Jossain määrin papin ja lääkintämiehen läsnäololle on samansuuntaisia odotuksia: toivotaan ettei kumpaakaan tarvittaisi, mutta molempien on hyvä olla saatavilla – kaiken varalta, hän muistuttaa.

Kristittynä muslimimaassa

Bosnia-Hertsegovinassa uskonto on tärkeä yhteisöllinen tekijä. Bosnian serbit ovat ortodokseja, Bosnian kroaatit katolilaisia ja bosniakit muslimeja. Vielä 15 vuotta sitten nämä kaikki sotivat toisiaan vastaan ja uskonto määräsi sen kenen joukkoon kuului.

– Nykyisin paikalliset muslimit suhtautuvat ainakin rauhanturvatyössä oleviin kristittyihin hyvin myönteisesti, eivätkä uskonnolliset asiat ole merkittävästi vaikeuttaneet asioiden hoitamista, kertoo Mika Torkko. Ainakin suomalaisten rauhanturvaajien papille oltiin kohteli- aita – kerrottiin uskonnosta ja esiteltiin moskeija.

– Periaatteessa muslimi voisi ajatella kristityn olevan henkilö, joka on ymmärtänyt uskonasiat väärin ja kaipaa siksi hieman opastusta, Martti Lammi hymyilee.

Paluu arkeen

Haastattelun aikoihin juuri kotiutuneen rauhanturvaajan kuolemaan johtanut tapaus Rovaniemellä herättää haastat- tavissamme varsin ristiriitaisia tunteita.

– Korostaisin, että aina kun jo-

tain tällaista tapahtuu, niin sitä ennen on jo tapahtunut jotain muuta. Jostakin syystä eri asiat vaikuttavat ihmisiin eri tavoin, Martti Lammi toteaa.

Mika Torkko myöntää ymmärtävänsä, että komennuksen jälkeen arkeen palaaminen voi tuoda mukanaan masennuksen, jonka käsitteleminen saattaa olla erittäin vaikeaa.

– Jotkut palaavat tuttuun ympäristöön havaiten, että vanhat ystävät ovat kadonneet. Valitettavan moni kokee myös komennuksen aikana eron puolisostaan tai seurustelukumppanistaan, hän huomauttaa. – Jotkut lähtevät komennukselle karkuun ongelmia, mutta valitettavan usein ne ongelmat odottavat kotona ja saattavat jopa pahentua vuoden aikana.

Torkko painottaa, että jos komennuksella on vaikeaa, palveluskaveriinkin voi aina luottaa.

– Minäkin ymmärsin vanhan sanonnan 'kaveria ei jätetä' vasta Bosniassa. Sen tuen merkitystä, jonka sain sotilaspastori Martti Lammita tai muilta kavereilta jokapäiväisen keskustelun avulla, on vaikea kuvailla. Ei voi kuin kiittää niitä ihmisiä, jotka olivat tukenani, kun sitä tarvitsin.

Se miten puolustusvoimat pystyisi paremmin auttamaan vaikeuksissa kamppailevia kotiutumaan siviiliin, onkin jo vaikeampi kysymys. – Suositellen kotiutuvia tukeutumaan läheisiinsä siviilissä unohtamatta kuitenkaan sitä omaa sotilaspastoria, jolla on eväät auttaa jaksamaan. Ei ole turhaan sanottu, että puhuminen auttaa aina, Mika Torkko toteaa lopuksi.

▲ Bosniassa yhtäaikaan palvelleet Martti Lammi (vas.) ja Mika Torkko istahtivat kesän korvalla muistelemaan yhteistä komennustaan ja pohtimaan sotilaspastorin roolia rauhanturvajoukoissa.

erikoiskalusteet
puusepäntyönä

Toiveenne toteuttaja

Tehtaantie 6, 60550 Nurmo
Puh. (06) 4127 253
Fax (06) 4146 353
puusepanliike@hirvelaoy.fi

HIRVELÄ OY
www.hirvelaoy.fi

1.-6.7. Suomen Uskonfestivaali

Mukana mm. Carlos Annacondia, Håkan ja Pia Westergård, Stefan Salmonsson ja Carl-Gustaf Severin.

Lisätietoja:
www.elamansana.fi

6.-10.8. Urbaani unelma Helsingissä

Mukana myös Samuli Edelmanin virsikonerti.

Lisätietoja:
www.urbaaniunelma.com/helsinki

17.8. Tosimies palvelee

Syyskauden aloitustilaisuus Hyvinkään helluntaiseurakunnassa.

Musiikista vastaa romanigospel-yhtye Suoralähetys, puhujana Kimmo Janas.

5.9. Keski-Suomen Miesteniltä Laukaassa

Peurungan miestenillan teemana

'Mies maailman tuulissa'. Tilaisuuden alustajina Eero Huovinen, Hannu Takkula ja Shaukat Anjam.

8.-10.8. Sanan elopäivät

Kansan Raamattuseuran syys-tapahtuma Kerimäellä.

Mukana mm. Maija ja Hannu Nyman, Tuula Hakkarainen, Esko Luukkonen.

17.-18.10. Kristus-päivä

Kansallinen rukoustaapahtuma Turkuhallissa, päivien teemana 'Yksi nimi ylitse muiden'.

Lisätietoja:
www.kristuspaiva.fi

3.-9.11. Miesten Viikko

Miessakit ry käynnisti vuonna 2005 uuden tradition nimeämällä Isänpäivään päättyvän viikon vuosittaiseksi Miesten Viikoksi. Miesten Viikon perinteeseen kuuluu se, että haastamme kaikki yhteiskuntamme toimijat mukaan huomioimaan Miesten Viikon tavalla tai toisella toiminnassaan.

Järjestyksessään neljännen vuosittaisen Miesten viikon yleisteema on Pelasta itsesi, mies!. Kolmiosaisen teemasarjan (2006: Pelasta mies!, 2007: Pelas-

ta toinen mies! ja 2008: Pelasta itsesi, mies!) päätökseksi ajattelu kohdistetaan mieheen itseensä, miehen itsekasvuun.

Sosiaalinen tilaus miesten itsekasvulle on viime vuosina vahvasti lisääntynyt. Miehisyyksissä tapahtuneiden positiivisten muutosten, kuten isyyden merkityksen kasvun, suvaitsevaisuuden lisääntymisen sekä naisten ja miesten tasa-arvoistumiskehityksen edistymisen kanssa ovat miesten väliset sosioekonomiset ja kulttuuriset erot kasvaneet, monenlaiset odotukset erilaisten miesroolien suhteen ovat lisääntyneet ja koko yhteiskunnan tasolla näyttäisi solidaarisuusajattelu heikentyneen.

Teemaviikon aikana katse käännetään entistä enemmän miesten voimavarojen ja vahvuuksien suuntaan, kun aiempina vuosina on edetty enemmän ongelmakeskeisestä. Viikon yhtenä keskeisenä tavoitteena on se, että tieto miesten tukitoiminnasta tavoittaa mahdollisimman monet miehet niin kotona, kouluissa, työpaikoilla kuin harrastuksissa tai erilaista palvelua hakiessaan. Miestietoutta integroidaan kattavasti erilaisiin yhteiskunnan osajärjestelmiin oppikirjoista järjestöjen toimintasääntöihin, hallinnosta julkiseen sanaan.

Miesten viikon alati päivittyvä ohjelma osoitteesta www.miessakit.fi.

TILAA ITSELLESI TAI LAHJAKSI

tyylikäs musta pikeepaita A Real Man! -painatuksella.

HINTA VAIN 25 euroa! (L ja XL)

www.tosimies-lehti.fi

Ekokuulumisia autoteollisuudesta

Hybridit rynnistävät Nykkiin

Vuoteen 2012 mennessä ennakoidaan kaikkien New Yorkin taksien vaihtueneen uuden teknologian pirsseiksi kaupungin kiristyneiden päästörajoitusten ansiosta.

Nyt jo runsaat tuhat kaupungin 13.000 keltaisesta taksista on

hybridejä, ja valtaosa eli lähes 900 näistä on Ford Escapeja.

Piuha seinään

Vuoteen 2010 mennessä Toyota esittelee plug-in-hybridinsä, jota voidaan ladata tavallisen ajon aikaisen menetelmän ohella myös normaalista sähköpistorakkeesta parkkipaikoilla. Sen yhteydessä esitellään yhteistyössä Matsushita Groupin kanssa kehitetty litium-ion-akusto, joka takaa entistä pidemmän toimintasäteen pelkällä sähkövoimalla ajtaessa. Myös pienten sähköautojen tuotannon aloitus kuuluu merkin lähiaikojen suunnitelmiin.

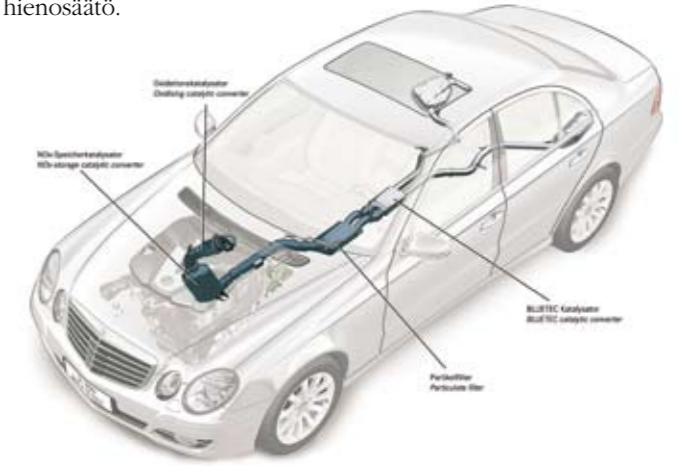
Mercedes-Benz esittelee E-sarjassa luokkansa puhtaimman dieselmääräisen auton

Mercedes-Benz jatkaa uraa uurtavaa linjaansa dieselmääräisten autojen kehittämisessä esittelemällä E 300 Bluetec -mallin, jonka moottorissa hyödynnetään ainutlaatuisia pakokaasujen jälkikäsitteilyjärjestelmää. Typenoksidien päästötaso alittaa jo nyt Euro5-päästönormin, ja tekniikalla on mahdollisuudet saavuttaa myös tuleva Euro6-standardi. E-sarjan Bluetec-teknologiassa 80 prosenttia lopuistakin jäljelle jääneistä typpioksideista muuttuu typpiloukkukatalyysaattorin ja jälkiriiskutuksen avulla haitattomiksi typeksi ja vedeksi.

Erinomaisesta ympäristöystävällisyydestään huolimatta E 300 Bluetecilla on kaikki CDI-dieselin miellyttävät luonteenomaiset piirteet, kuten korkea vääntö, taloudellisuus ja pitkä toimintamatka.

Moottorin tuottama 540 newtonmetrin huippuvääntö on sama kuin myynnissä edelleen säilyvässä E 320 CDI -mallissa. Huippuvääntö on käytettävissä 1 600 – 2 400 kierroksella minuutissa.

Moottorin huipputehosta on tingitty ainoastaan marginaalisesti. E 300 Bluetecin tehokumat ovat 155 kW/211 hv, E 320 CDI:n puolestaan 165 kW/224 hv. Polttoaineenkulutuksen ja päästöjen vähentämiseen tähtäviä toimia ovat muiden muassa erityisten pietsosähköisten polttoainesuuttimien käyttö, hieman alempi puristussuhde sekä turboahtimen ja pakokaasujen takaisinkierätyksen hienosäätö.

Hyundai aloittaa hybridi-autojen sarjatuotannon

Hyundai Motor Company suunnitelmassa on aloittaa hybridi-sähköautojen sarjatuotanto ensi vuoden aikana.

Ympäristöystävällisten, tulevaisuuden autojen tuotanto on merkittävän tärkeää jatkuvan kasvun kannalta, konsernin puheenjohtaja Chung sanoo. – Siksi hybriditeknologian käyttöönotto on pakollista. Olemme suunnitelleet myös aloittavamme erän polttokennoautoja tuotannon vuoteen 2012 mennessä.

Päästäkseen vuoden 2009 tuotantotavoitteisiin, Hyundai aikoo kehittää teknologiaa, luoda sarjatuotantojärjestelmän sekä laajentaa mallistoa.

Tätä suunnitelmaa noudattavan Hyundai ensimmäinen sarjatuotantoon tuleva hybridi on kompaktin kokoinen Elantra LPI (Liquified Petroleum Injection), joka hyödyntää sekä nestekaasua että sähköä. Vuonna 2010 Hyundai aikoo tuoda markkinoille keskikokoisen auton, joka käyttää sekä nestekaasua että polttoainetta.

Hyundai polttokennoautojen ensimmäinen 500 auton kokeiluerä pyritään tuottamaan vuoteen 2010 mennessä. Erä tulee koostumaan keski- ja suurikokoisista SUV-malleista. Tämän jälkeen luodaan sarjatuotantojärjestelmä, jolla sarjatuotanto voidaan aloittaa vuonna 2012.

Mitsubishi aloittaa sähköauton kenttätestetit

Mitsubishi Motors aloittaa kulu- van vuoden syksyllä i MiEV-sähköauton testiohjelman Pohjois-Amerikassa. Kenttäkokeet toteutetaan yhteistyössä kesän aikana valittavien sähköyhtiöiden kanssa. i MiEV on uuden sukupolven sähköauton prototyyppi, jonka perustana oleva tekninen ratkaisu on siirrettävissä käytettäväksi minkä kokoisessa henkilöautossa tahansa.

Tutkimusauto perustuu Japanissa kaupunkikäyttöön kehitettyyn i-miniautoon, joka on varustettu takapyörien väliin sijoitetulla bensiinimoottorilla. Tavaratila sijaitsee etupyörien välissä, joten MiEV -mallin kehittäminen ei ole vaatinut suuria korirakenteen muutoksia. Sähköautoversiossa voimanlähteenä toimivat kompakteilta litiumioniakuilta voimansa saavat kolme sähkömoottoria. Etupyöriä pyörittävät omat sähkömoottorit ja takapyörien väliin sijoitettu sähkömoottori välittää voiman takapyörille.

i MiEV:n tehonlähteen sijoittaminen keskelle taakse tarjoaa kaksi keskeistä etua: sisätilaa neljälle matkustajalle sekä voimansiirtolaitteille ja akuille on enemmän tilaa. Suuremman akkumäärän mahdollistaminen autoon pidentää toimintasädetä. Autolaturi mahdollistaa akun lataamisen tavallisesta 220 voltin sähköpistorasiasta. i MiEV:n akut latautuvat kotona 7 tunnissa ja kolmivaihevirtaa käyttävällä pikalaturilla jopa alle tunnissa. Akkureiden tueksi auton kattoon on asennettu aurinkopanelit, joiden kautta akkuja ladataan aurinkoisella säällä. Yhdellä latauksella i MiEV kulkee 160 kilometriä.

Miestyötä tekeviä organisaatioita

CMN

Kristittyjen Miesten Verkosto ry
Christian Men's Network
PL 4, 02941 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
fax (09) 512 20 33

HELSINGIN RAAMATTUKOULUN MIESFOORUMI

puh. (09) 498 935
helsingin.raamattukoulu@kolumbus.fi
www.kolumbus.fi/
helsingin.raamattukoulu

KANSANLÄHETYS

Miestyön yhdyshenkilö
Veikko Ranta

Larvakuja 26
60320 Seinäjoki
GSM 0400 661 619
Kansanlähetyksen piirijärjestöjen mies-

työstä ja valtakunnallisesta miestyöstä voi tiedustella
Tuula Järvinen puh. 019-779 2231
e-mail: tuula.jarvinen@sekl.fi

KANSAN RAAMATTUSEURA

Keijo Hämäläinen
puh. (014) 271 166.
Arto Virén
(015) 450 762

MIESSAKIT

Annankatu 16 B 28
00100 Helsinki
puh. (09) 612 6620
www.miessakit.fi

STELK

Tietoja STELK:n toiminnasta:
www.fgbmf.fi
www.stelk.fi/espoo

HELSINGIN NMKY

Kari Törmä
puh. (09) 349 87 38 ,050 552 1231
www.miesseminaari.fi

Hybridivertailussa Toyota Prius ja Honda Civic Hybrid

▲ Toyota Priuksen muotoilu on persoonallinen, tuollainen hieman pulleaheko siinä missä Civicissä hyödynnetään Hondan virtaviivaista muotokieltä.

Kimmo Janas

Vaikka hybridiautoja on ollut markkinoilla jo vuosia, yllättävän moni autoilija ei tunnu vielä tietävän kyseisestä tekniikasta hölkäsen pöläystä. Hybriditekniikkahan on kiteytetystä bensiini- ja sähkömoottorin käytön yhdistämisestä. Useimmin esitetty kysymys lieneekin, kuinka usein autoa pitää ladata tai kuinka pitkälle se kulkee yhdellä latauksella.

Hybridiautoa ei kuitenkaan ladata tolpasti, vaan ns. regeneratiivinen jarrujärjestelmä ottaa liike-energian talteen sähköenergiana ja varastoi sen korkeajänniteakkuun.

Kun auto seisahtuu vaikkapa liikennevaloihin, bensiinimoottori sammuu ja sähkömoottori pitää auton elintoimintoja yllä.

Liikkeelle lähdetään sähkömoottorilla, mutta kiihdytyksissä ja suuremmissa nopeuksissa peliin astuu myös bensakone.

Toyota uranuurtajana

Vuonna 1997 Japanissa esitelty

Iso Kirja kehottaa meitä viljelemään ja varjelemaan tätä maailmaa. Sanaa kunnioittaaksemme päätimme tällä kertaa vertailla kahta hybridiautoa, joissa piilee selvästi ratkaisu tulevaisuuden ympäristöongelmiin.

ensimmäisen sukupolven Prius oli maailman ensimmäinen sarjatuotantoon tullut hybridiauto. Euroopan ja USA:n markkinoille auto tuli edelleen kehitettynä syksyllä 2000, ja täysin uusi, suorituskykyinen ja moderni Prius keväällä 2004, jolloin malli otettiin myös Suomessa myyntihjelmaan. Toyota Priuksen maailmanlaajuinen myynti ylitti

1 miljoonan auton rajan tämän vuoden huhtikuun lopussa tehden siitä maailman ostetuimman hybridiauton.

Mutta Hondalla ei olla suinkaan jääty seisoskelemaan kädet taskussa, vaan kehitystä tapahtuu sielläkin kiihtyvään tahtiin. Nyt esiteltävän Civicin seuraksi on jo ensi vuonna tulossa uusia hybridimalleja.

Uudet mallit, uudet kujeet

Prius on uudistuksen yhteydessä kokenut lukuisia pikkuparannuksia ja saanut lisää varusteitakin. Ajo-ominaisuuksia on kehitetty ohjauksen hienosäädöllä sekä jäykistämällä koria ja vahvistamalla pyörien tuennan

▲ Priuksen sähköinen vaihevalitsin on nostettu kojelautaan. Se mahdollistaa ECVT (Electronic Controlled Continuously Variable Transmission) -vaihteiston vaivattoman käytön.

kiinnityspisteitä. Priuksen matala painopiste antaa hyvät lähtökohdat erinomaisille kaarreajo-ominaisuuksille.

Ennestäänkin matalaa melutasoa on alennettu mm. akustisella tuulilasilla ja lisäämällä lattiaan äänieristysmateriaalia. Ulkoisia muutoksia ovat uudet ajo- ja takavalot sekä etusäleikkö. Sisällä niin kojelaudan pinta

▲ Civic Hybridissä on käytössä portaaton CVT-vaihteisto.

kuin istuinverhoilukin ovat uusiutuneet. Ohjauspyörä on nyt nahkapäälysteinen.

Civic Hybrid on myös kokenut muutoksia uuden mallin myötä. Sen muotoilu leimaa futuristinen ajattelu. Hondalle tyypillinen urheilullinen ilme näkyy myös Honda Civic Hybridissä, niin sen kevyessä korissa kuin 15-tuumaisten pyörien vanteisakin. Pehmeä linjakkuus toistuu myös sisätiloissa. Mittaristossa on kaksi vyöhykettä, ja sen sel-

keät mittarit on ryhmitelty hyvin kuljettajan eteen. Monitoimipaneelista on helppo pitää silmällä tärkeitä tietoja kuten polttoaineenkulutusta, akun varausta ja muita IMA-järjestelmään liittyviä tietoja.

Pieni mutta pippurinen

Civicin kolmivaiheisella i-VTEC-järjestelmällä varustetussa bensiinimoottorissa on kolme hydraulikanavaa venttiilivivuston päälle- ja poiskytkentään, minkä

ansioista venttiilien ohjausta voidaan säätää kolmessa vaiheessa ajo-olosuhteista riippuen. Tämä mahdollistaa ajo-ominaisuuksien optimoinnin ja varmistaa samalla hyvän polttoainetalouden. Jarrutettaessa poltto pysäytetään ja venttiilit suljetaan, mikä vähentää imuhäviöitä. Lisäksi jarrutettaessa saadaan 10 prosenttia enemmän virtaa kuin aiemmillä samantyyppisillä järjestelmillä.

Hondan kehittämä sähkömoottori on yhtä pieni kuin edeltäjänsä, mutta tuottaa 50 prosenttia enemmän tehoa erittäin tiheäkäämisten kelojen ja erittäin suorituskykyisten magneettien ansiosta. Moottorin ohjauksikkoon integroitu vaihtosuuntaaja ohjaa sähkömoottorin käyntinopeutta ja mahdollistaa tarkemman digitaalisen säädön sekä parantaa moottorin tehoa ja polttoainetaloutta. Akkukapa-

▲ Priuksen takatilat soveltuvat selvästi paremmin pitkäkoisille matkailaisille kuin Civicin, myös korkeutta on enemmän kuin Hondassa.

▲ Civicin sisätilat ovat ahtaammasta mitoituksesta huolimatta varsin tyylikkää.

► siteetti on 30 prosenttia edellistä mallia suurempi.

Dynaamisesti virtaa tuottavassa järjestelmässä on hydrauliset jarrut, joiden säädöstä vastaa regeneroiva jarrutusjärjestelmä. Tämä mahdollistaa jarrutusenergian mahdollisimman tehokkaan talteenoton ja pehmeän jarrutuksen jarrupoljinta painettaessa.

Priuksella teknologia on saa-

▲ Priuksen 408-litrainen tavaratila on pitkän peräluokun ansiosta helppo lastattava.

▲ Civicin tavaratila on hieman pienempi, 350 litraa eikä lastatavuudeltaan aivan samaa luokkaa kuin naapuri.

hybridiautossa on niiden sähkömoottorien koko. Priuksesta voidaan ehkä puhua täysverisenä hybridinä, kun taas Civic on vielä light-versiolla liikkeellä.

Kun Priuksen sähkömoottorista irtaota 68 hevosvoimaa, Civicillä on vain 20 heppaa kyydissä.

Yksi yleinen harhakäsitys on myös, että hybridiautot – juuri

toimii siten, että kuljettajan havaittua sopivan pysäköintipaikan, esimerkiksi kadun varteen pysäköityjen autojen jonossa, hän ensiksi merkitsee paikan

▲ Kummankin hybridipirsin nopeusmittarit ovat varsin futuristisen näköisiä, mutta toisaalta selkeitä. Civic (oik.) on ehkä tyylikkäämpi kaarevine muotoineen.

► Priuksessa oleva navigaattori on todella selkeä ja informatiivinen jaettuine näyttöineen.

nut nimekseen Hybrid Synergy Drive. Se valitsee jokaiseen tilanteeseen optimaalisen toimintatilan, sähkömoottorin aina kun mahdollista ja sähkömoottorin ja bensiinimoottorin yhdistelmän, kun suorituskykyä tarvitaan tavallista enemmän.

Suurin ero näissä kahdessa

► Priukseen saatava pysäköintiapujärjestelmä IPA peruutuskameroineen tekee parkkeerauksesta helpon.

▼ Taajuusmuuttaja (harmaa kotelo oikealla) ohjaa Priuksen sähkövirtaa akulle ja akulta ja sovittaa sähkömoottorin jännitteen järjestelmän suurinta hyötysuhdetta silmälläpitäen.

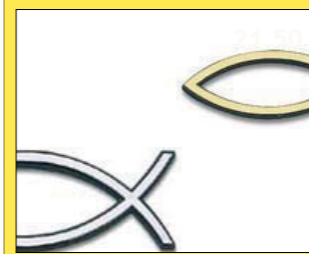
Uuden ajan handsfree

Priuksen erikoisuuksia on pysäköintiavustinjärjestelmä, joka

▼ Civicin tehokkaan IMA-järjestelmän ansiosta Honda Hybrid System antaa noin 20 prosenttia enemmän tehoa, mutta on kooltaan viisi prosenttia pienempi kuin edeltäjänsä. IMA-järjestelmä tuottaa saman suorituskyvyn kuin 1,8-litrainen moottori.

autokatat

www.suolakauppa.com
tel. (02) 733 7336

järjestelmä jäi kokeilematta.

Ekoauto 2008

Toyota Prius 1,5 HSD hybridi voitti muuten ylivoimaisesti Ekoautovertailussa mukana olleet dieselautot. Erityisesti kaupunkiajossa Priuksen todettiin olevan taloudellisin vaihtoehto, sillä jarrutusenergian talteenotto pitää kulutukset ja päästöt kurissa.

Vuoden Ekoauto valittiin nyt 13. kerran, ja Toyota sai palkinnon jo viidennen kerran.

Valinnan suoritti Motiva Oy:n kokoama ryhmä autoalan asi-

tuon sähkömoottorinsa ansiosta – olisivat jotenkin lusmuiseimpia liikkumaan. Mutta ainakin meidän testissämme kumpikin auto liikkui todella virkeästi nimismiehen sallimissa katonopeuksissa. Ehkä liikkeellelähtö ei ollut mitenkään räjähtävä, mutta normaalit kiihdytykset onnistuivat siinä kuin isommilla koneilla varustetuilla bensamenijöilläkin.

pysähtymällä edessä olevan auton takapuskurin kohdalle. Sen jälkeen Prius ajetaan kyseisen auton rinnalle. Peruutusvaihteen kytkemisen jälkeen näyttöön ilmestyy peruutuskameran avulla näkymä pysäköintiruudusta. Auto kohdistetaan näyttöllä haluttuun paikkaan, minkä jälkeen auto ohjaa itsensä pysäköintiruutuun. Kuljettaja vain tarkkailee auton kääntymistä ja pysäyttää sen oikeaan kohtaan. Täytyy myöntää, että kaiken kiiireen keskellä – ei siis suinkaan tumpeloutemme takia – tämä

▲ Priuksessa voi seurata moottorien toimintaa ja energian käyttöä erittäin havainnollisesta näytöstä.

▲ Civicissä voi akkujen latausastetta seurata nopeusmittarin vasemmassa puolella olevasta pylvästä.

antuntijoita. Mittauksista ja käytännön järjestelyistä huolehti Tuulilasi-lehti.

Hiljaa kuin...

Mielenkiintoinen ominaisuus näissä hybridiautoissa on niiden hiljainen käyntiääni. Vaikutelma

on kuin katselisi Batman-auton lipumista öisellä Gotham Cityn kadulla, kun Prius ja Civic lähtivät omakotialueen hiljaiselta pikkukadulta liikkeelle.

► Priuksen saa kulkemaan myös pelkästään sähkömoottorilla, kunhan ajonopeus pysyy alle 45 km/h alapuolella. Toimintamatka on parin kilometrin luokkaa eli juuri sopiva kaupassa käyntiin – elleivät muut autoilijat sitten pakota nostamaan ajonopeutta...

Toyota Prius

Moottori	VVT-i bensiinimoottori
Syl.til.	1497 cm ³
Teho	57 kW/77 hv
Vääntö	115 Nm/4000 r/min
	Sähkömoottori
Teho	50 kW/68 hv
Vääntö	400 Nm/1200 r/min
Veto	etuveto
Vaihteisto	5-vaihteinen automaatti
Pituus	4450 mm
Leveys	1725 mm
Korkeus	1490 mm
Tavaratila	408 litraa
Akseliväli	2700 mm
Omamassa	1350 kg
Polttoaine	95 okt
Polttoainesäiliö	45 l
Kulutus	
- kaupunki	5,0 l/100 km
- maantie	4,2 l/100 km
- yhdistelmä	4,3 l/100 km
CO₂-päästöt	104 g/km
Huippunopeus	170 km/h
Kiihtyvyys 0-100 km/h	10,9 s
Renkaat	195/55R16
Hinta	32.800 euroa

Honda Civic Hybrid

Moottori	i-VTEC bensiini
Syl.til.	1339 cm ³
Teho	70 kW/95 hv
Vääntö	123 Nm/4600 r/min
	Sähkömoottori
Teho	15 kW/20 hv
Vääntö	103 Nm/1160 r/min
Veto	etuveto
Vaihteisto	6-vaihteinen automaatti
Pituus	4545 mm
Leveys	1750 mm
Korkeus	1430 mm
Tavaratila	350 litraa
Akseliväli	2700 mm
Omamassa	1368 kg
Polttoaine	95 okt
Polttoainesäiliö	50 l
Kulutus	
- kaupunki	5,2 l/100 km
- maantie	4,3 l/100 km
- yhdistelmä	4,6 l/100 km
CO₂-päästöt	109 g/km
Huippunopeus	185 km/h
Kiihtyvyys 0-100 km/h	12,1 s
Renkaat	195/65R15/ R
Hinta	28.900 euroa

puhumattakaan – lipuessaan varovaisesti pysäköintiruutuun...

Nyt kun autojen hankintaa pyritään ohjaamaan verotuksellisin keinoin entistä ympäristöystävällisempään suuntaan, toivoisi hybridipuolellekin kunnan veroporkkanoita – varsinkin kun dieseleiden suosio alkaa pikkuhiljaa hiipua kostonneiden polttoainekustannusten takia. Hybridiautot tuntuvat kuitenkin pitkällä tähtäyksellä toimivamilta ratkaisuilta kuin erilaiset rypsiöljypirssit yms. häikäilyratkaisut. Polttoainekustannukset putoavat reippaasti perinteisiin menopeleihin verrattuna ja toisaalta ilmastoakin tulee saatutuksi vain murto-osa.

Vielä tällä hetkellä 30.000 eu-

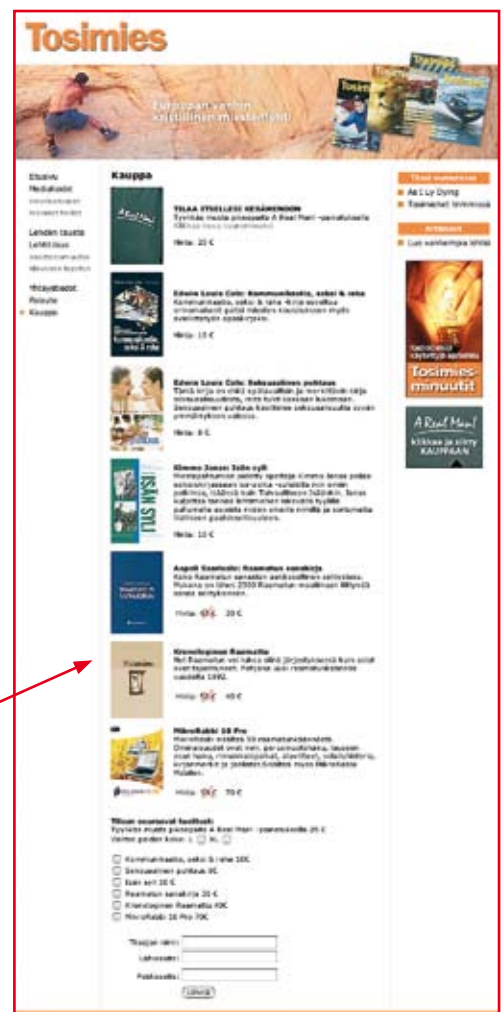
SÄÄASEMAT JA AJONEUVOJEN TIETOSIRUT

ILKKA LILJA OY
PL 11 (ITU 2)
40531 JYVÄSKYLÄ
014 372 2134
iloy@iloy.fi
www.iloy.fi

TOSIMIES NYT KÄTEVÄSTI MYÖS NETISSÄ!

Moni lehdestämme kiinnostunut on eksynyt varsin mielenkiintoisille sivuille laittaessaan Googleen hakusanaksi 'tosimies'. Kyseessä ei kuitenkaan ole mikään teekkarihuumori, kaikki tosemies-alkuiset domainosoitteet vain tuntuvat keskittyneen lehtemme tyylistä poikkeavan tosimeihuuden esittelyyn. Mutta kun naputat osoitekenttään www.tosimies-lehti.fi, jo alkaa löytyä oikeaa sisältöä.

Sivulta löydät myös takavuosisi RadioDeissa kuullut Tosimies-minuuttien ajatukset.

Kaupasta voit käydä tilaamassa välttämättä me kirjat ym. tuotteet.

Lehden tilaus ja osoitteenmuutos käy kätevästi omissa osiossaan.

Myös vanhempiin numeroihin voit tutustua pdf-muodossa.

